

Συμβούλιο
της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Βρυξέλλες, 1 Ιουνίου 2018
(OR. en)

9615/18

**Διοργανικός φάκελος:
2018/0212 (COD)**

**ECOFIN 553
UEM 226
CADREFIN 63
CODEC 939
IA 169**

ΠΡΟΤΑΣΗ

Αποστολέας:	Για τον Γενικό Γραμματέα της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, ο κ. Jordi AYET PUIGARNAU, Διευθυντής
Ημερομηνία Παραλαβής:	31 Μαΐου 2018
Αποδέκτης:	κ. Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, Γενικός Γραμματέας του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης
Αριθ. εγγρ. Επιτρ.:	COM(2018) 387 final
Θέμα:	Πρόταση ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΥ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ για τη δημιουργία μιας Ευρωπαϊκής Λειτουργίας Σταθεροποίησης Επενδύσεων

Διαβιβάζεται συνημμένως στις αντιπροσωπίες το έγγραφο - COM(2018) 387 final.

σνημμ.: COM(2018) 387 final

ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ
ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Βρυξέλλες, 31.5.2018
COM(2018) 387 final

2018/0212 (COD)

Πρόταση

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

για τη δημιουργία μιας Ευρωπαϊκής Λειτουργίας Σταθεροποίησης Επενδύσεων

{SEC(2018) 277 final} - {SWD(2018) 297 final} - {SWD(2018) 298 final}

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

1. ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΗΣ ΠΡΟΤΑΣΗΣ

• Αιτιολόγηση και στόχοι της πρότασης

Στην ομιλία του για την κατάσταση της Ένωσης, το 2017, και στην επιστολή προθέσεων που τη συνόδευε, ο Πρόεδρος Juncker ανακοίνωσε την πρόθεση της Επιτροπής να υποβάλει συγκεκριμένες προτάσεις για τη δημιουργία ειδικού κονδυλίου για τη ζώνη του ευρώ εντός του προϋπολογισμού της ΕΕ, με το οποίο να καλύπτεται, μεταξύ άλλων, η λειτουργία σταθεροποίησης. Η σκέψη αυτή αναλύεται λεπτομερέστερα στην ανακοίνωση της Επιτροπής σχετικά με τα νέα δημοσιονομικά μέσα για τη σταθερότητα της ζώνης του ευρώ στο πλαίσιο της Ένωσης, η οποία εντάσσεται σε δέσμη πρωτοβουλιών για την εμβάθυνση της Οικονομικής και Νομισματικής Ένωσης της Ευρώπης¹. Η δέσμη αυτή βασίζεται, ιδίως, στην έκθεση των πέντε Προέδρων σχετικά με την ολοκλήρωση της Οικονομικής και Νομισματικής Ένωσης της Ευρώπης, της 22ας Ιουνίου 2015², και στο έγγραφο προβληματισμού της Επιτροπής σχετικά με την εμβάθυνση της Οικονομικής και Νομισματικής Ένωσης, της 31ης Μαΐου 2017³.

Η εμβάθυνση της Οικονομικής και Νομισματικής Ένωσης (ΟΝΕ) και ο εκσυγχρονισμός των δημόσιων οικονομικών της ΕΕ αποτελούν βασικούς άξονες του διαλόγου για το μέλλον της Ευρώπης, που δρομολογήθηκε με τη Λευκή Βίβλο της Επιτροπής της 1ης Μαρτίου 2017⁴. Αυτό υπογραμμίστηκε περαιτέρω στο έγγραφο προβληματισμού σχετικά με το μέλλον των οικονομικών της ΕΕ, της 28ης Ιουνίου 2017⁵. Στην παρούσα συγκυρία, υπάρχει η ευκαιρία να δρομολογηθούν συγκεκριμένες μακρόπνοες προτάσεις τόσο για το μέλλον της ΟΝΕ όσο και για το πώς τα μελλοντικά δημόσια οικονομικά της ΕΕ μπορούν να συμβάλλουν στην αντιμετώπιση των συγκεκριμένων προκλήσεων.

Η ευρωπαϊκή προστιθέμενη αξία βρίσκεται στο επίκεντρο του διαλόγου σχετικά με τα δημόσια οικονομικά της Ευρώπης. Οι πόροι της ΕΕ θα πρέπει να χρησιμοποιούνται για τη χρηματοδότηση ευρωπαϊκών δημόσιων αγαθών. Τα αγαθά αυτά λειτουργούν προς όφελος της ΕΕ στο σύνολό της και δεν μπορούν να διασφαλίζονται αποτελεσματικά από κανένα μεμονωμένο κράτος μέλος. Σύμφωνα με τις αρχές της επικουρικότητας και της αναλογικότητας, η ΕΕ θα πρέπει να αναλαμβάνει δράση, όταν με αυτόν τον τρόπο αξιοποιείται καλύτερα κάθε ευρώ που καταβάλλουν οι φορολογούμενοι, σε σύγκριση με τις δράσεις που αναλαμβάνονται μεμονωμένα σε εθνικό, περιφερειακό ή τοπικό επίπεδο.

Η εμβάθυνση της ΟΝΕ είναι επωφελής τόσο για τη ζώνη του ευρώ όσο και για την ΕΕ στο σύνολό της. Μια πιο ολοκληρωμένη και αποτελεσματική ζώνη του ευρώ θα αποφέρει περισσότερη σταθερότητα και ευημερία σε όλους στην ΕΕ, διασφαλίζοντας παράλληλα ότι η φωνή της Ένωσης στην οικονομία θα λαμβάνεται σοβαρά υπόψη παγκοσμίως. Η λειτουργία σταθεροποίησης, ένα από τα νέα δημοσιονομικά μέσα που παρουσιάζονται στην ανακοίνωση της Επιτροπής, αποσκοπεί στην αντιμετώπιση των ειδικών αναγκών των κρατών μελών της ζώνης του ευρώ, καθώς και εκείνων που οδεύουν προς την υιοθέτηση του ευρώ, τα οποία συμμετέχουν στον μηχανισμό συναλλαγματικών ισοτιμιών, που αναφέρεται στο άρθρο 140

¹ COM(2017) 822 final, 6 Δεκεμβρίου 2018.

² Η ολοκλήρωση της Οικονομικής και Νομισματικής Ένωσης της Ευρώπης, έκθεση του Jean-Claude Juncker, σε στενή συνεργασία με τους Donald Tusk, Jeroen Dijsselbloem, Mario Draghi και Martin Schulz, 22 Ιουνίου 2015.

³ COM(2017) 358, 28 Ιουνίου 2017.

⁴ COM(2017) 2025, 1η Μαρτίου 2017.

⁵ COM(2017) 358, 28 Ιουνίου 2017.

παράγραφος 1 της ΣΛΕΕ, έχοντας παράλληλα κατά νουν τις ευρύτερες ανάγκες και προσδοκίες τους ως κρατών μελών της ΕΕ. Με τον τρόπο αυτό, επιδιώκεται επίσης να μεγιστοποιηθούν οι συνέργειες μεταξύ των υφιστάμενων και των μελλοντικών μέσων, όπως θα υποβληθούν από την Επιτροπή τον Μάιο του 2018, ως μέρος των προτάσεών της για το πολυετές δημοσιονομικό πλαίσιο της ΕΕ μετά το 2020.

Η εμβάθυνση της Οικονομικής και Νομισματικής Ένωσης απαιτεί αποφασιστικές ενέργειες των επιμέρους κρατών μελών, καθώς και επαρκή στήριξη από τον προϋπολογισμό της ΕΕ και τα ενωσιακά μέσα συντονισμού των πολιτικών. Η δημιουργία μιας λειτουργίας σταθεροποίησης είναι μία από τις ιδέες για την αποτελεσματικότερη αξιοποίηση του προϋπολογισμού της ΕΕ, κατά τρόπο ώστε να ενισχυθεί η ανθεκτικότητα των αλληλεξαρτώμενων οικονομιών μας και, συνεπώς, να υπάρξει συμβολή στην οικονομική και κοινωνική συνοχή. Η πρόοδος που επιτελείται τόσο από τις χώρες της ζώνης του ευρώ όσο και από τις χώρες εκτός της ζώνης του ευρώ για την εφαρμογή των μεταρρυθμίσεων και τη σύγκλιση προς τα πάνω θα είναι προς όφελος όλων.

Σύμφωνα με τις προϋποθέσεις που καθορίζονται στον δημοσιονομικό κανονισμό, η ΕΕ έχει την εξουσία να δανείζεται και να δανείζει προκειμένου να παρέχει οικονομική στήριξη. Τούτο συμβαίνει ιδίως με τη διαχείριση των δανείων που χορηγούνται από τον Μηχανισμό για τη Στήριξη του Ισοζυγίου Πληρωμών, με σκοπό τη στήριξη των κρατών μελών που δεν ανήκουν στη ζώνη του ευρώ, σε περίπτωση δυσχερειών στο ισοζύγιο πληρωμών τους. Το ίδιο ισχύει και για τα δάνεια που χορηγούνται από τον Ευρωπαϊκό Μηχανισμό Χρηματοοικονομικής Σταθεροποίησης. Δεδομένου ότι τα κονδύλια που αντλούνται και τα αντίστοιχα δάνεια συνιστούν πράξεις αντιστήριξης, δεν έχουν άμεσο αντίκτυπο στον προϋπολογισμό της ΕΕ, στον βαθμό που τα κράτη μέλη-αποδέκτες εκπληρώνουν τις υποχρεώσεις τους.

Παρόλο που ο προϋπολογισμός της ΕΕ προωθούσε ανέκαθεν την κοινωνική και οικονομική σύγκλιση προς τα πάνω και η δανειοδοτική ικανότητα παρέμβασης που είναι διαθέσιμη σε επίπεδο ΕΕ αυξήθηκε, κατά τα τελευταία έτη, με σκοπό την αντιμετώπιση ακραίων περιστάσεων, η μακροοικονομική σταθεροποίηση δεν έχει ακόμη αποτελέσει μέχρι σήμερα ρητό στόχο του προϋπολογισμού της ΕΕ. Η εμπειρία των ετών της χρηματοπιστωτικής κρίσης έχει δείξει επίσης ότι η δομή και το πεδίο των δημόσιων οικονομικών της ΕΕ δεν ανταποκρίνονται πλήρως ακόμη στις συγκεκριμένες ανάγκες της Οικονομικής και Νομισματικής Ένωσης —ούτε για τα κράτη μέλη της ζώνης του ευρώ, ούτε για τα κράτη μέλη που οδεύουν προς ένταξη στη ζώνη του ευρώ.

Για τη στήριξη των κρατών μελών της ζώνης του ευρώ, ώστε να ανταποκρίνονται καλύτερα στις ταχέως μεταβαλλόμενες οικονομικές συνθήκες και να σταθεροποιούν την οικονομία τους σε περίπτωση μεγάλων ασύμμετρων κλυδωνισμών, θα πρέπει να δημιουργηθεί μια λειτουργία σταθεροποίησης. Ως αποτέλεσμα της ενοποίησης της νομισματικής πολιτικής σε μια ζώνη ενιαίου νομίσματος, τα μέσα μακροοικονομικής πολιτικής που διαθέτουν τα συμμετέχοντα κράτη μέλη δεν είναι πλέον τα ίδια. Μολονότι κάθε χώρα είναι διαφορετική και το μέγεθος και η διάρθρωση της οικονομίας έχουν σημασία όσον αφορά την πιθανότητα έκθεσης σε κλυδωνισμούς, η κρίση κατέδειξε τους περιορισμούς των μέσων που διαθέτουν τα επιμέρους κράτη μέλη της ζώνης του ευρώ για να απορροφούν τις επιπτώσεις μεγάλων ασύμμετρων κλυδωνισμών, με ορισμένα να χάνουν την πρόσβαση στις αγορές για τη χρηματοδότησή τους. Σε πολλές περιπτώσεις, το γεγονός αυτό είχε ως αποτέλεσμα παρατεταμένη ύφεση και αρνητικές δευτερογενείς επιπτώσεις σε άλλα κράτη μέλη.

Υπό το πρίσμα αυτό, και υπό την προϋπόθεση ότι τα κράτη μέλη συμφωνούν, υπάρχουν τρόποι για να αναπτυχθούν σε επίπεδο ΕΕ κοινά δημοσιονομικά μέσα που μπορούν να συμβάλλουν στη σταθερότητα της ζώνης του ευρώ και να λειτουργούν επίσης προς όφελος της ΕΕ ως σύνολου. Για να διασφαλιστεί η επιτυχία και η αποτελεσματικότητά τους, και να μεγιστοποιηθεί η αποδοτικότητά τους προς όφελος των φορολογουμένων, τα μέσα αυτά πρέπει να σχεδιαστούν σε πλήρη συνέργεια με άλλα δημοσιονομικά μέσα που υπάρχουν στο ευρύτερο πλαίσιο της Ένωσης. Επιπροσθέτως, μελλοντικά, ο Ευρωπαϊκός Μηχανισμός Σταθερότητας (ΕΜΣ) ή ο νόμιμος διάδοχος αυτού, υπό τη μορφή Ευρωπαϊκού Νομισματικού Ταμείου, θα μπορούσε να αναλάβει ρόλο στη στήριξη της μακροοικονομικής σταθεροποίησης, αν αυτό επιθυμούν τα κράτη μέλη της ζώνης του ευρώ τα οποία είναι οι μέτοχοι του μηχανισμού.

Ο προτεινόμενος κανονισμός για τη δημιουργία της Ευρωπαϊκής Λειτουργίας Σταθεροποίησης Επενδύσεων (EISF) αποτελεί μία εκ των πρωτοβουλιών, η οποία ανταποκρίνεται στο αίτημα για την καθιέρωση μιας λειτουργίας σταθεροποίησης, που θα συμβάλλει στην άμβλυνση των επιπτώσεων των ασύμμετρων κλυδωνισμών και θα αποτρέπει τον κίνδυνο αρνητικών δευτερογενών επιπτώσεων – αίτημα το οποίο διατυπώθηκε στην ανακοίνωση της Επιτροπής «Νέα δημοσιονομικά μέσα για μια σταθερή ζώνη του ευρώ στο πλαίσιο της Ένωσης»⁶. Η λειτουργία σταθεροποίησης σχεδιάζεται για τα κράτη μέλη της ζώνης του ευρώ και θα πρέπει να είναι ανοικτή για κράτη μέλη εκτός της ζώνης του ευρώ τα οποία συμμετέχουν στον μηχανισμό συναλλαγματικών ισοτιμιών II, κατόπιν θετικής απόφασης των μελών του ΜΣΙ II για τον σκοπό αυτό.

Η πρωτοβουλία λαμβάνει τη μορφή πρότασης κανονισμού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, δυνάμει του άρθρου 175 παράγραφος 3 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΣΛΕΕ). Το άρθρο 175 παράγραφος 3 της ΣΛΕΕ προβλέπει τη δημιουργία ενός μέσου στήριξης των επιλέξιμων δημόσιων επενδύσεων σε κράτη μέλη τα οποία αντιμετωπίζουν μεγάλο ασύμμετρο κλυδωνισμό, με σκοπό την ενίσχυση της συνοχής. Η εν λόγω δράση είναι αναγκαία να αναπτυχθεί εκτός του πλαισίου των Διαρθρωτικών Ταμείων, τα οποία δεν προβλέπουν κάποιο συγκεκριμένο μέσο για τη στήριξη της μακροοικονομικής σταθεροποίησης με τη διατήρηση των δημόσιων επενδύσεων σε περίπτωση μεγάλων ασύμμετρων κλυδωνισμών, και δεν θίγει τα μέτρα που αποφασίζονται στο πλαίσιο άλλων πολιτικών της Ένωσης.

Η επίτευξη και η διατήρηση υψηλής ποιότητας συστημάτων και πρακτικών διαχείρισης των δημόσιων επενδύσεων είναι προς το συμφέρον των κρατών μελών. Ως εκ τούτου, η πρόταση συμπληρώνεται από παράρτημα, το οποίο προσδιορίζει τη μεθοδολογία και τα κριτήρια αξιολόγησης των εν λόγω συστημάτων και πρακτικών διαχείρισης των δημόσιων επενδύσεων, με σκοπό τον εντοπισμό των σημείων που χρήζουν ενίσχυσης, ώστε να αυξηθεί ο αντίκτυπος των δημόσιων επενδύσεων και η δυναμική στήριξη στο πλαίσιο του προτεινόμενου μέσου.

Σύμφωνα με την παρούσα πρόταση, η Επιτροπή εξουσιοδοτείται να χορηγεί χρηματοδοτική συνδρομή σε κράτη μέλη τα οποία αντιμετωπίζουν μεγάλο ασύμμετρο κλυδωνισμό, συνάπτοντας δανειοληπτικές πράξεις στις χρηματοπιστωτικές αγορές ή με δημοσιονομικούς παράγοντες, με σκοπό τον εκ νέου δανεισμό τέτοιων εσόδων ώστε το οικείο κράτος μέλος να λαμβάνει στήριξη για τη διατήρηση των επιλέξιμων δημόσιων επενδύσεων. Επιπροσθέτως, προβλέπεται επιδότηση επιτοκίου η οποία θα καλύπτει το κόστος του επιτοκίου επί του δανείου που λαμβάνει το δικαιούχο κράτος μέλος.

⁶ COM(2017) 822 final, 6 Δεκεμβρίου 2018.

Η απόφαση της Επιτροπής να παράσχει στήριξη στο πλαίσιο του μέσου εξαρτάται από την εκπλήρωση, από πλευράς των ενδιαφερόμενων κρατών μελών, αυστηρών κριτηρίων επιλεξιμότητας βάσει της συμμόρφωσης προς τις αποφάσεις και τις συστάσεις στο πλαίσιο της δημοσιονομικής και μακροοικονομικής επιτήρησης. Υπενθυμίζεται ότι τα κράτη μέλη θα πρέπει να ασκούν χρηστή δημοσιονομική πολιτική και να συγκεντρώνουν δημοσιονομικά αποθέματα σε καιρούς οικονομικής ευμάρειας. Τα κριτήρια για την ενεργοποίηση της στήριξης στο πλαίσιο του μέσου βασίζονται σε διπλή συνθήκη όσον αφορά την ανεργία. Τούτο επελέγη διότι οι μεγάλες αυξήσεις των εθνικών ποσοστών ανεργίας είναι συναφής δείκτης του αντικτύπου ενός μεγάλου ασύμμετρου κλυδωνισμού σε ένα συγκεκριμένο κράτος μέλος.

Επιπλέον, η υποχρέωση να επενδύεται η λαμβανόμενη στήριξη στους στόχους πολιτικής, σύμφωνα με τον κανονισμό περί κοινών διατάξεων, και να διατηρείται το μέσο επίπεδο δημόσιων επενδύσεων της τελευταίας πενταετίας, διασφαλίζει τη δυνατότητα επίτευξης του στόχου του προτεινόμενου κανονισμού, κυρίως διαφυλάσσοντας τη συνοχή από τον κίνδυνο μεγάλων ασύμμετρων κλυδωνισμών.

Η πρόταση περιλαμβάνει επίσης τύπους για τον αυτόματο προσδιορισμό του ποσού της δανειακής στήριξης και της επιδότησης επιτοκίου. Όσον αφορά τη συνιστώσα του δανείου, το ποσό προσδιορίζεται αφού ληφθεί υπόψη το μέγιστο επίπεδο της επιλέξιμης δημόσιας επένδυσης που μπορεί να στηριχθεί και η σοβαρότητα του μεγάλου ασύμμετρου κλυδωνισμού.

Εντούτοις, η Επιτροπή θα έχει περιορισμένη και οριοθετημένη δυνατότητα να αυξάνει το ύψος του δανείου έως το μέγιστο επίπεδο των επιλέξιμων δημόσιων επενδύσεων. Το δεύτερο προσδιορίζεται επίσης βάσει ενός τύπου που αποτυπώνει τον λόγο της επιλέξιμης δημόσιας επένδυσης προς το ΑΕΠ της ΕΕ, κατά την πενταετία που προηγήθηκε της αίτησης στήριξης από το οικείο κράτος μέλος, και το ΑΕΠ του οικείου κράτους μέλους, κατά το ίδιο χρονικό διάστημα.

Ο προτεινόμενος κανονισμός συνοδεύεται από σχέδιο διακυβερνητικής συμφωνίας, ώστε τα κράτη μέλη να συμφωνούν μεταξύ τους σχετικά με τη μεταφορά εθνικών συνεισφορών, οι οποίες υπολογίζονται βάσει του μεριδίου του νομισματικού εισοδήματος που κατανέμεται στις εθνικές κεντρικές τράπεζές τους, στο Ταμείο Στήριξης της Σταθεροποίησης που δημιουργείται δυνάμει του κανονισμού. Κύριος σκοπός του εν λόγω Ταμείου, που πρόκειται να συγκεντρώνει εθνικές συνεισφορές, είναι η χρηματοδότηση των επιδοτήσεων επιτοκίου τις οποίες δικαιούνται τα κράτη μέλη. Οι εν λόγω επιδοτήσεις επιτοκίου καλύπτουν το 100 τοις εκατό του κόστους των τόκων με τους οποίους επιβαρύνονται τα δάνεια.

Τα αναλυτικά κριτήρια επιλεξιμότητας και ενεργοποίησης, καθώς και οι τύποι για τον υπολογισμό της δανειακής στήριξης και των επιδοτήσεων επιτοκίου, επιτρέπουν μια ταχεία και απρόσκοπτη διαδικασία λήψης αποφάσεων από την Επιτροπή.

Δεν αποκλείεται ο Ευρωπαϊκός Μηχανισμός Σταθερότητας (ΕΜΣ) ή ο νόμιμος διάδοχος αυτού, κάποια στιγμή στο μέλλον, να λαμβάνει αυτόνομα αποφάσεις για παροχή στήριξης, παράλληλα με το μέσο που καθιερώνεται δυνάμει του προτεινόμενου κανονισμού. Στην περίπτωση αυτή, η Επιτροπή θα καταβάλλει κάθε δυνατή προσπάθεια ώστε να διασφαλίζει ότι η εν λόγω συνδρομή παρέχεται κατά τρόπο συνεπή με τον προτεινόμενο κανονισμό.

Προκειμένου να είναι εφικτή η δυνητική παράλληλη αλληλεπίδραση μεταξύ οποιασδήποτε μελλοντικής συνδρομής από τον ΕΜΣ και του παρόντος μέσου, με την πρόταση παρέχεται η

δυνατότητα στην Επιτροπή να εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις σε περιορισμένο αριθμό τομέων. Ειδικότερα, προβλέπεται κατ' εξουσιοδότηση πράξη για τη ρύθμιση της ανταλλαγής πληροφοριών όσον αφορά τα σημαντικά στοιχεία του δανείου στο πλαίσιο του παρόντος συστήματος. Περαιτέρω, προβλέπεται η δυνατότητα έκδοσης κατ' εξουσιοδότηση πράξεων με στόχο, αφενός, τη συμπλήρωση ή την τροποποίηση του προτεινόμενου κανονισμού, με τον καθορισμό κανόνων συμπληρωματικότητας μεταξύ της συνδρομής από τον ΕΜΣ και των ποσών στήριξης από την EISF, που υπολογίζονται βάσει του προτεινόμενου μέσου, και, αφετέρου, τη δυνατότητα χορήγησης επιδοτήσεων επιτοκίου για τους τόκους που επιβαρύνουν τη συνδρομή από τον ΕΜΣ.

Αξίζει επίσης να σημειωθεί ότι το μέσο EISF που καθιερώνεται βάσει του προτεινόμενου κανονισμού θα πρέπει να θεωρείται ως ένα πρώτο βήμα προς τη μελλοντική ανάπτυξη ενός προαιρετικού μηχανισμού ασφάλισης για τον σκοπό της μακροοικονομικής σταθεροποίησης. Ο εν λόγω μηχανισμός θα βασίζεται σε εθελοντικές συνεισφορές των κρατών μελών της ζώνης του ευρώ και θα μπορούσε να έχει δανειοληπτική ικανότητα. Προβλέπεται η επανεξέταση του προτεινόμενου κανονισμού πέντε έτη μετά την έναρξη ισχύος του, ώστε να αξιολογηθούν και να αντιμετωπιστούν πιθανά ζητήματα εν προκειμένω.

Η παρούσα πρόταση προβλέπει ως ημερομηνία εφαρμογής την 1η Ιανουαρίου 2021 και υποβάλλεται για μια Ένωση 27 κρατών μελών, σύμφωνα με τη κοινοποίηση της πρόθεσης του Ηνωμένου Βασιλείου να αποχωρήσει από την Ευρωπαϊκή Ένωση και την Ευρατόμ, βάσει του άρθρου 50 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση, κοινοποίηση την οποία έλαβε το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο στις 29 Μαρτίου 2017.

- **Συνέπεια με τις ισχύουσες διατάξεις στον τομέα πολιτικής**

Το μέσο EISF σύμφωνα με τον προτεινόμενο κανονισμό είναι συνεπές με άλλα μέσα στο πλαίσιο της πολιτικής συνοχής. Το μέσο λειτουργεί συμπληρωματικά προς προγράμματα που στηρίζονται από την Ένωση, στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Ταμείου Περιφερειακής Ανάπτυξης, του Ταμείου Συνοχής, του Ευρωπαϊκού Κοινωνικού Ταμείου, του Ευρωπαϊκού Ταμείου Θάλασσας και Αλιείας και του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Αγροτικής Ανάπτυξης, τα οποία τα τελευταία χρόνια αντιπροσωπεύουν πάνω από το ήμισυ των συνολικών δημόσιων επενδύσεων, συμβάλλοντας σημαντικά στη διαδικασία ενίσχυσης της οικονομικής και κοινωνικής σύγκλισης των περιφερειών και χωρών σε ολόκληρη την ΕΕ. Από την άποψη αυτή, επισημαίνεται ότι έχει δημιουργηθεί στενότερη σύνδεση μεταξύ των προτεραιοτήτων του Ευρωπαϊκού Εξαμήνου και των προγραμμάτων που στηρίζονται από την Ένωση, στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Ταμείου Περιφερειακής Ανάπτυξης, του Ταμείου Συνοχής, του Ευρωπαϊκού Κοινωνικού Ταμείου, του Ευρωπαϊκού Ταμείου Θάλασσας και Αλιείας και του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Αγροτικής Ανάπτυξης, με την καθιέρωση εκ των προτέρων και μακροοικονομικών προϋποθέσεων μέσω του κανονισμού περί κοινών διατάξεων⁷. Παρόμοιες προϋποθέσεις καθορίζουν την επιλεξιμότητα για στήριξη στο πλαίσιο του μέσου EISF. Επιπλέον, το μέσο EISF συμπληρώνει άλλα μέσα σε επίπεδο ΕΕ τα οποία μπορούν να συμβάλουν συγκεκριμένα στην απορρόφηση οικονομικών κλυδωνισμών σε εθνικό ή τοπικό επίπεδο, όπως το Ταμείο Αλληλεγγύης της Ευρωπαϊκής Ένωσης, το οποίο παρέχει χρηματοδοτική συνδρομή στα κράτη μέλη και τις περιφέρειες που έχουν πληγεί από σοβαρές καταστροφές· και το Ευρωπαϊκό Ταμείο Προσαρμογής στην Παγκοσμιοποίηση, το οποίο παρέχει στήριξη σε άτομα που χάνουν τη θέση εργασίας τους είτε εξαιτίας σημαντικών διαρθρωτικών αλλαγών στο παγκόσμιο εμπόριο, είτε εξαιτίας μιας παγκόσμιας οικονομικής και χρηματοπιστωτικής κρίσης.

⁷ Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 1303/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 17ης Δεκεμβρίου 2013.

- **Συνέπεια με άλλες πολιτικές της Ένωσης**

Το μέσο σύμφωνα με τον προτεινόμενο κανονισμό είναι συνεπές προς τους κανόνες για τον συντονισμό της οικονομικής πολιτικής, περιλαμβανομένου του Συμφώνου Σταθερότητας και Ανάπτυξης. Η επιλεξιμότητα στο πλαίσιο του μέσου EISF εξαρτάται από τη συμμόρφωση προς αποφάσεις και συστάσεις δυνάμει του πλαισίου δημοσιονομικής και μακροοικονομικής επιτήρησης. Το Ευρωπαϊκό Εξάμηνο είναι το κύριο εργαλείο για τον συντονισμό των οικονομικών πολιτικών των κρατών μελών σε επίπεδο ΕΕ, όπου τα κράτη μέλη συζητούν τις οικονομικές, κοινωνικές και δημοσιονομικές προτεραιότητές τους και η πρόοδος παρακολουθείται σε συγκεκριμένες χρονικές στιγμές καθ' όλη τη διάρκεια του έτους. Στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Εξαμήνου, το Σύμφωνο Σταθερότητας και Ανάπτυξης και η Διαδικασία Μακροοικονομικών Ανισοροπιών εξυπηρετούν τη διασφάλιση υγιών δημόσιων οικονομικών και την πρόληψη των κινδύνων ανισοροπιών. Επιπλέον, με την καλύτερη δυνατή χρήση της ευελιξίας που έχει ενσωματωθεί στους ισχύοντες κανόνες του Συμφώνου Σταθερότητας και Ανάπτυξης, έχει ενισχυθεί η σύνδεση μεταξύ επενδύσεων, διαρθρωτικών μεταρρυθμίσεων και δημοσιονομικής υπευθυνότητας, ενώ ταυτόχρονα λαμβάνονται καλύτερα υπόψη οι κυκλικές οικονομικές συνθήκες τις οποίες αντιμετωπίζουν τα κράτη μέλη.

2. ΝΟΜΙΚΗ ΒΑΣΗ, ΕΠΙΚΟΥΡΙΚΟΤΗΤΑ ΚΑΙ ΑΝΑΛΟΓΙΚΟΤΗΤΑ

- **Νομική βάση**

Η νομική βάση της παρούσας πρότασης είναι το άρθρο 175 παράγραφος 3 της ΣΛΕΕ. Προκειμένου να χρησιμοποιηθεί το εν λόγω άρθρο, πρέπει να πληρούνται τρεις προϋποθέσεις, οι οποίες όντως πληρούνται.

Η πρώτη προϋπόθεση είναι ότι οι ειδικές δράσεις πρέπει να συμβάλλουν στην ενίσχυση της οικονομικής, κοινωνικής και εδαφικής συνοχής. Ο προτεινόμενος κανονισμός καθορίζει ένα απρόσκοπτο πλαίσιο το οποίο επιτρέπει την παροχή χρηματοδοτικής συνδρομής σε κράτη μέλη της ζώνης του ευρώ και σε κράτη μέλη εκτός ζώνης του ευρώ τα οποία συμμετέχουν στον μηχανισμό συναλλαγματικών ισοτιμιών (ΜΣΙ ΙΙ), για τη στήριξη των επιλέξιμων δημόσιων επενδύσεων με τη μορφή δανείων και επιδοτήσεων επιτοκίου, με σκοπό την απορρόφηση μεγάλου ασύμμετρου κλυδωνισμού ώστε να ενισχύεται η συνοχή. Το εν λόγω μέσο συνιστά συμπληρωματικό εργαλείο, το οποίο συνδράμει τα δικαιούχα κράτη μέλη να διατηρούν ευνοϊκές για την ανάπτυξη δημόσιες επενδύσεις, σε περίπτωση μακροοικονομικής αστάθειας. Τούτο, με τη σειρά του, διευκολύνει την οικονομική προσαρμογή στα κράτη μέλη της ζώνης του ευρώ ή στα οικεία κράτη μέλη και συμβάλλει στην επιστροφή τους σε τροχιά βιώσιμης ανάπτυξης, αποτρέποντας την επιδείνωση και την επιμήκυνση της ύφεσης, που επηρεάζει αρνητικά την οικονομική και κοινωνική συνοχή τους. Το μέσο θα πρέπει να ενεργοποιείται σε περίπτωση μεγάλου ασύμμετρου κλυδωνισμού σε ένα κράτος μέλος, ή σε περισσότερα κράτη μέλη, όταν τα όρια άλλων μηχανισμών και εθνικών πολιτικών έχουν εξαντληθεί, και να υπόκειται σε αυστηρά κριτήρια επιλεξιμότητας, βασισμένα στο ενωσιακό πλαίσιο δημοσιονομικής και μακροοικονομικής επιτήρησης. Συν τοις άλλοις, προκειμένου η ενίσχυση στο πλαίσιο του μέσου να είναι αποτελεσματική, θα πρέπει να διοχετεύεται στη στήριξη επιλέξιμων δημόσιων επενδύσεων, για την ενίσχυση των θεμάτων που εντάσσονται στα ΕΔΕΤ. Με τον τρόπο αυτό, η αντιμετώπιση των επιπτώσεων ενός μεγάλου ασύμμετρου κλυδωνισμού από τα μέσα, με την παροχή στήριξης για τη διατήρηση του επιπέδου των δημόσιων επενδύσεων, συμβάλλει στην ενίσχυση της οικονομικής και κοινωνικής συνοχής.

Η δεύτερη προϋπόθεση είναι ότι η δράση θα πρέπει να αναπτυχθεί εκτός του πλαισίου των Διαρθρωτικών Ταμείων. Τα Διαρθρωτικά Ταμεία, όπως και κανένα άλλο ειδικό μέσο, δεν αποσκοπούν στη μακροοικονομική σταθεροποίηση, σε περίπτωση μεγάλου ασύμμετρου

κλυδωνισμού, διατηρώντας τις δημόσιες επενδύσεις στα κράτη μέλη. Η αναγκαιότητα ενός τέτοιου μέσου βασίζεται σε πραγματικά στοιχεία, διότι οι διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις, οι αυτόματοι δημοσιονομικοί σταθεροποιητές, τα διακριτικά μέτρα δημοσιονομικής πολιτικής και η ενιαία νομισματική πολιτική του Ευρωσυστήματος δεν μπορούν να μετριάσουν πλήρως τους μεγάλους μακροοικονομικούς κλυδωνισμούς.

Τρίτον, η πρόταση δεν θίγει τα μέτρα που αποφασίζονται εντός του πλαισίου άλλων ενωσιακών πολιτικών. Πιο συγκεκριμένα, η επιλεξιμότητα για τυχόν στήριξη από το μέσο βασίζεται ρητά στην προϋπόθεση της συμμόρφωσης προς τις αποφάσεις και τις συστάσεις που προβλέπονται στο ενωσιακό πλαίσιο δημοσιονομικής και μακροοικονομικής πολιτικής, σύμφωνα με το μέρος III τίτλος VIII της ΣΛΕΕ.

Ένα μέτρο, βάσει του άρθρου 175 παράγραφος 3 της ΣΛΕΕ, το οποίο αποσκοπεί στην ενίσχυση της οικονομικής, κοινωνικής και εδαφικής συνοχής μπορεί να σχεδιαστεί κατά τρόπο ώστε μόνον ένα υποσύνολο κρατών μελών να πληροί τις αναγκαίες προϋποθέσεις επιλεξιμότητας για στήριξη, όταν ο περιορισμός βασίζεται σε αντικειμενική αιτία. Η προαγωγή της οικονομικής, κοινωνικής και εδαφικής συνοχής και η εγκαθίδρυση μιας οικονομικής και νομισματικής ένωσης συνιστούν μείζονες στόχους σύμφωνα με το άρθρο 3 της ΣΕΕ. Η νομισματική ένωση, λόγω της φύσης της τρέχουσας αρχιτεκτονικής της, δεν διαθέτει τη δυνατότητα να μετριάσει μεγάλους ασύμμετρους κλυδωνισμούς, μέσω ενός μηχανισμού ο οποίος να επιτρέπει την αποτελεσματική διατήρηση του επιπέδου των δημόσιων επενδύσεων των κρατών μελών. Η απουσία διαύλων προσαρμογής της νομισματικής πολιτικής και των συναλλαγματικών ισοτιμιών σε εθνικό επίπεδο περιορίζει τα διαθέσιμα εργαλεία για την αντιμετώπιση των ασύμμετρων κλυδωνισμών σε κράτη μέλη της ζώνης του ευρώ, ενώ παράλληλα αφήνει οποιαδήποτε αντίδραση σε έναν τέτοιο κλυδωνισμό στα εναπομένοντα εθνικά μέσα οικονομικής πολιτικής, ήτοι στις διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις και τη δημοσιονομική πολιτική, αλλά και επιβαρύνει κυρίως την ενιαία νομισματική πολιτική. Παρά το γεγονός ότι τα κράτη μέλη εκτός της ζώνης του ευρώ εξακολουθούν να είναι αρμόδια για την εθνική νομισματική πολιτική τους και την πολιτική συναλλαγματικής ισοτιμίας, εκείνα που πρόκειται να υιοθετήσουν το ευρώ στο προβλέψιμο μέλλον και συμμετέχουν στον μηχανισμό συναλλαγματικών ισοτιμιών (ΜΣΙ ΙΙ), στο πλαίσιο της εκπλήρωσης των υποχρεώσεών τους αναφορικά με την επίτευξη της οικονομικής και νομισματικής ένωσης, περιορίζονται ήδη de facto στην πολιτική συναλλαγματικής ισοτιμίας και στη νομισματική πολιτική που διαθέτουν.

- **Επικουρικότητα (σε περίπτωση μη αποκλειστικής αρμοδιότητας)**

Η οικονομική σταθερότητα της οικονομικής και νομισματικής ένωσης (ΟΝΕ) και των κρατών μελών που έχουν υιοθετήσει το ευρώ έχει ενωσιακή διάσταση. Τα κράτη μέλη της ζώνης του ευρώ είναι οικονομικά διασυνδεδεμένα σε υψηλό βαθμό. Θα πρέπει να αποφεύγεται το ενδεχόμενο να προκαλούν οι οικονομικοί κλυδωνισμοί και οι σημαντικές οικονομικές υφέσεις βαθύτερες και ευρύτερες συνθήκες πίεσης, που επηρεάζουν αρνητικά την οικονομική και κοινωνική συνοχή. Ωστόσο, λόγω της αρχιτεκτονικής της ΟΝΕ, η οποία διαθέτει κεντρική ενιαία νομισματική πολιτική, αλλά αποκεντρωμένη δημοσιονομική πολιτική σε εθνικό επίπεδο, τα κράτη μέλη της ζώνης του ευρώ δεν διαθέτουν επαρκή δυνατότητα να απορροφήσουν μεμονωμένα μεγάλους ασύμμετρους κλυδωνισμούς. Είναι αναγκαίο να ενισχυθεί η διαθεσιμότητα εργαλείων όταν η ΟΝΕ αντιμετωπίζει κρίσιμα προβλήματα, όποτε ανακύπτουν μεγάλες οικονομικές διαταραχές στα επιμέρους κράτη μέλη. Παρά το γεγονός ότι τα κράτη μέλη εκτός της ζώνης του ευρώ εξακολουθούν να είναι αρμόδια για την εθνική νομισματική πολιτική τους και την πολιτική συναλλαγματικής ισοτιμίας, εκείνα που πρόκειται να υιοθετήσουν το ευρώ στο προβλέψιμο μέλλον και

συμμετέχουν στον μηχανισμό συναλλαγματικών ισοτιμιών (ΜΣΙ ΙΙ), στο πλαίσιο της εκπλήρωσης των υποχρεώσεών τους αναφορικά με την επίτευξη της οικονομικής και νομισματικής ένωσης, περιορίζονται επίσης ήδη de facto στην πολιτική συναλλαγματικής ισοτιμίας και στη νομισματική πολιτική που διαθέτουν. Η χρηματοπιστωτική και η επακόλουθη οικονομική κρίση στη ζώνη του ευρώ έχουν αποδείξει ότι η λειτουργία των αυτόματων δημοσιονομικών σταθεροποιητών και των διακριτικών μέτρων δημοσιονομικής πολιτικής σε εθνικό επίπεδο έχει τα όριά της, ακόμη και σε κράτη μέλη με χαμηλά επίπεδα δημόσιου χρέους και φαινομενικά υγιή δημόσια οικονομικά. Το γεγονός αυτό έχει διαμορφώσει ένα φιλοκυκλικό μοτίβο για τις δημοσιονομικές πολιτικές, το οποίο αποδείχτηκε επιζήμιο για την ποιότητα των δημόσιων οικονομικών, και ιδίως για τις δημόσιες επενδύσεις. Επίσης, η αλληλουχία των γεγονότων καταδεικνύει ότι ενδεχομένως αποδίδεται υπερβολικά μεγάλη βαρύτητα στην ενιαία νομισματική πολιτική όσον αφορά τη σταθεροποίηση, σε περίπτωση σοβαρών οικονομικών περιστάσεων. Οι παρατηρήσεις αυτές υποδεικνύουν την ανάγκη να καθιερωθεί ένα κοινό μέσο σε επίπεδο Ένωσης για την απορρόφηση τέτοιων κλυδωνισμών, ώστε να αποφεύγεται η μεγέθυνση των διαφορών ως προς τις μακροοικονομικές επιδόσεις μεταξύ των κρατών μελών της ζώνης του ευρώ, και επίσης των κρατών μελών εκτός ζώνης του ευρώ τα οποία συμμετέχουν στον μηχανισμό συναλλαγματικών ισοτιμιών (ΜΣΙ ΙΙ), που διακυβεύουν την οικονομική και κοινωνική συνοχή.

Ο στόχος του παρόντος προτεινόμενου κανονισμού δεν μπορεί να επιτευχθεί επαρκώς από τα κράτη μέλη μεμονωμένα και, συνεπώς, λόγω της κλίμακας της δράσης, μπορεί να επιτευχθεί καλύτερα σε επίπεδο ΕΕ, σύμφωνα με το άρθρο 5 παράγραφος 3 της ΣΕΕ.

- **Αναλογικότητα**

Σκοπός της πρότασης είναι η στήριξη των δημόσιων επενδύσεων, με στόχο την ενίσχυση της συνοχής στα κράτη μέλη που αντιμετωπίζουν μεγάλο ασύμμετρο κλυδωνισμό. Διαμορφώνει ένα εξορθολογισμένο πλαίσιο για την παροχή χρηματοδοτικής συνδρομής υπό τη μορφή δανείων και επιδότησης επιτοκίου. Το μέσο συνιστά ένα συμπληρωματικό εργαλείο, παράλληλα με τα υφιστάμενα μέσα της Ένωσης για τη χρηματοδότηση της απασχόλησης, της ανάπτυξης, των επενδύσεων και των εθνικών δημοσιονομικών πολιτικών, αλλά και για την οικονομική συνδρομή με στόχο την αντιμετώπιση περιόδων κρίσεων, όπως ο ΕΜΧΣ και ο ΕΜΣ.

Η διαδικασία λήψης αποφάσεων επιτρέπει την απρόσκοπτη και ταχεία κινητοποίηση και εκταμίευση της στήριξης από την Επιτροπή, κατόπιν της εκπλήρωσης σαφώς καθορισμένων κριτηρίων επιλεξιμότητας και ενεργοποίησης, καθώς και ενός κριτηρίου για τον προσδιορισμό των δημόσιων επενδύσεων που θα πρέπει να στηριχθούν.

Ταυτόχρονα, η πρόταση δεν υπερβαίνει τα αναγκαία όρια για την επίτευξη του στόχου της αντιμετώπισης μεγάλων ασύμμετρων κλυδωνισμών μέσα από τη στήριξη των δημόσιων επενδύσεων. Κάθε στήριξη στο πλαίσιο του προτεινόμενου μέσου υπόκειται σε αυστηρά κριτήρια επιλεξιμότητας, βάσει της συμμόρφωσης προς τις αποφάσεις και τις συστάσεις στο πλαίσιο της δημοσιονομικής και μακροοικονομικής επιτήρησης της Ένωσης και σαφώς καθορισμένων κριτηρίων ενεργοποίησης, βασιζόμενων σε διπλή συνθήκη απασχόλησης (double employment trigger). Επιπλέον, ένα δικαιούχο κράτος μέλος έχει την υποχρέωση να αξιοποιεί τη συνδρομή που λαμβάνει για τις επιλέξιμες δημόσιες επενδύσεις, ώστε να παρέχεται στήριξη στους στόχους πολιτικής του κανονισμού περί κοινών διατάξεων. Προβλέπεται ένας ελεγκτικός και διορθωτικός μηχανισμός. Το ποσό των δανείων και των επιδοτήσεων επιτοκίου προσδιορίζεται βάσει ενός τύπου που λαμβάνει δεόντως υπόψη το μέγιστο επίπεδο της επιλέξιμης δημόσιας επένδυσης που μπορεί να επιδοτηθεί και τη

σοβαρότητα του μεγάλου ασύμμετρου κλυδωνισμού. Επιπλέον, προκειμένου να διασφαλιστεί ότι όσο το δυνατόν περισσότερα κράτη μέλη μπορούν να είναι επιλέξιμα για δανειακή στήριξη στο πλαίσιο του μέσου, καθορίζεται ανώτατο όριο, το οποίο είναι συνάρτηση των εναπομενόντων διαθέσιμων μέσων του προϋπολογισμού της ΕΕ. Οι επιδοτήσεις επιτοκίου καλύπτουν το κόστος των τόκων με το οποίο επιβαρύνονται τα κράτη μέλη για τα δάνεια που λαμβάνονται στο πλαίσιο του μέσου. Τέλος, για την ενίσχυση του αντικτύπου των δημόσιων επενδύσεων και της δυναμικής στήριξης στο πλαίσιο του συστήματος, προβλέπεται μια διαδικασία για τη βελτίωση της ποιότητας των συστημάτων και πρακτικών των κρατών μελών όσον αφορά τις δημόσιες επενδύσεις.

- **Επιλογή της νομικής πράξης**

Η παρούσα πράξη λαμβάνει τη μορφή κανονισμού, διότι η πράξη δημιουργεί ένα νέο μέσο το οποίο συμβάλλει στη μακροοικονομική σταθεροποίηση, και πρέπει να είναι δεσμευτική ως προς όλα τα μέρη της και να ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

3. ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΤΩΝ ΕΚ ΤΩΝ ΥΣΤΕΡΩΝ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΕΩΝ, ΤΩΝ ΔΙΑΒΟΥΛΕΥΣΕΩΝ ΜΕ ΤΑ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΜΕΝΑ ΜΕΡΗ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΚΤΙΜΗΣΕΩΝ ΕΠΙΠΤΩΣΕΩΝ

- **Συλλογή και χρήση εμπειρογνωσίας**

Η αξιολόγηση του προτεινόμενου μηχανισμού βασίστηκε, κατά κύριο λόγο, σε εσωτερική εμπειρογνωσία. Για την αξιολόγηση της δυναμικής δραστηριότητας της λειτουργίας σταθεροποίησης ή του μηχανισμού ασφάλισης, διενεργήθηκαν προσομοιώσεις βάσει παλαιών δεδομένων (από το 1985 έως το 2017). Η εν λόγω προσέγγιση είναι σύμφωνη με τα πρότυπα της βιβλιογραφίας για το θέμα αυτό (Carnot et al. 2017, Arnold et al. 2018, Claveres and Stráský, 2018). Ο σταθεροποιητικός αντίκτυπος τόσο της λειτουργίας σταθεροποίησης όσο και του μηχανισμού ασφάλισης αξιολογείται με προσομοιώσεις ενός μακροοικονομικού μοντέλου (το μοντέλο QUEST, που αναπτύχθηκε από την Επιτροπή και συχνά κινητοποιείται για την αξιολόγηση του αντικτύπου των μεταρρυθμίσεων της πολιτικής). Τα αποτελέσματα είναι σύμφωνα με παρόμοια αξιολόγηση που διενεργήθηκε από το ΔΝΤ (Arnold et al., 2018). Γενικότερα, ελήφθη δεόντως υπόψη η συναφής βιβλιογραφία, που είναι προσανατολισμένη στην οικονομία και στις πολιτικές, σχετικά με το σκεπτικό για τη λειτουργία σταθεροποίησης. Επίσης ελήφθησαν υπόψη οι εν εξελίξει συζητήσεις σε επίπεδο Ένωσης.

- **Εκτίμηση επιπτώσεων**

Η παρούσα πρόταση υποστηρίζεται από εκτίμηση επιπτώσεων. Στις 27 Απριλίου 2018, η επιτροπή ρυθμιστικού ελέγχου εξέδωσε θετική γνώμη με επιφυλάξεις. *[χρειάζεται να προστεθεί υπερσύνδεσμος για τη γνώμη της επιτροπής ρυθμιστικού ελέγχου]* Τα ζητήματα που έθεσε η επιτροπή ρυθμιστικού ελέγχου αντιμετωπίστηκαν στο πλαίσιο της αναθεωρημένης έκδοσης της εκτίμησης επιπτώσεων στο έγγραφο εργασίας των υπηρεσιών της Επιτροπής *[χρειάζεται να προστεθεί υπερσύνδεσμος για τη γνώμη της επιτροπής ρυθμιστικού ελέγχου]*. Η περιγραφή της κύριας επιλογής πολιτικής και η αλληλεπίδραση με άλλα μέσα εξετάστηκαν περαιτέρω, περιλαμβανομένης της σύνθεσης και των ρυθμίσεων χρηματοδότησης. Η κατάληξη στην προτιμώμενη επιλογή παρουσιάζεται πλέον αναλυτικότερα. Ένα ειδικό παράρτημα του εγγράφου εργασίας των υπηρεσιών της Επιτροπής με την εκτίμηση επιπτώσεων περιγράφει ενδελεχώς τις αλλαγές που έγιναν κατόπιν της γνώμης της επιτροπής ρυθμιστικού ελέγχου.

Στην εκτίμηση επιπτώσεων εξετάστηκαν τρεις επιλογές πολιτικής για μια λειτουργία σταθεροποίησης, πέραν της επιλογής 1, που ήταν η διατήρηση της υπάρχουσας κατάστασης:

Η επιλογή 2 αντιστοιχεί σε ένα δανειοληπτικό και δανειοδοτικό σύστημα, το οποίο επικεντρώνεται στις δημόσιες επενδύσεις. Ένας κεντρικός υπεύθυνος/παράγοντας, ήτοι η Ευρωπαϊκή Ένωση, θα παρείχε δάνεια, σε συνδυασμό με περιορισμένες επιχορηγήσεις, σε κράτη μέλη τα οποία πλήττονται από μεγάλους κλυδωνισμούς, με σκοπό τη διατήρηση της δημόσιας επενδυτικής δραστηριότητας. Η επιλογή αυτή αντιστοιχεί εν πολλοίς στην πρόταση της Επιτροπής αναφορικά με την Ευρωπαϊκή Λειτουργία Σταθεροποίησης Επενδύσεων.

Η επιλογή 3 συνίσταται σε έναν μηχανισμό ασφάλισης. Σε ένα ταμείο θα συγκεντρώνονταν τακτικές συνεισφορές, ιδίως σε καιρούς κανονικών και καλών οικονομικών συνθηκών, ή ένας ίδιος πόρος. Όταν ένα κράτος πληττόταν από έναν μεγάλο κλυδωνισμό, θα μπορούσε να επωφεληθεί από τη στήριξη υπό μορφή εκταμιεύσεων/επιχορηγήσεων. Ενδεχομένως θα χρειαζόταν να προβλεφθεί περιορισμένη δανειοληπτική ικανότητα, προκειμένου να διασφαλιστεί η αξιόπιστη και συνεχής λειτουργία.

Η επιλογή 4 αναφέρεται σε έναν ειδικό προϋπολογισμό της ζώνης του ευρώ. Ένας κοινός προϋπολογισμός δεν θα αποσκοπούσε πρωταρχικά στην οικονομική σταθεροποίηση, αλλά στην παροχή ευρωπαϊκών δημόσιων αγαθών. Ωστόσο, η στήριξη στα κυκλικά έσοδα (π.χ. φορολογία εισοδήματος εταιρειών) και στις αντικυκλικές δαπάνες (π.χ. επιδόματα ανεργίας) θα συνέβαλλε στη μακροοικονομική σταθεροποίηση μέσω αυτόματων σταθεροποιητών σε επίπεδο ΕΕ. Επιπροσθέτως, θα μπορούσαν να προβλεφθούν στοιχεία διακριτικής ευχέρειας, τα οποία θα μπορούσαν να ενισχύσουν περαιτέρω τις ιδιότητες σταθεροποίησης.

Μια Ευρωπαϊκή Λειτουργία Σταθεροποίησης Επενδύσεων (επιλογή 2) θα συνεισέφερε στον στόχο της συνοχής, παρέχοντας χρηματοδοτική στήριξη σε περίπτωση που κράτος μέλος πληγεί από μεγάλο ασύμμετρο κλυδωνισμό. Η εν λόγω στήριξη θα στόχευε στις δημόσιες επενδύσεις σε τομείς προτεραιότητας και θα έπρεπε να υπόκειται σε οικονομική ενεργοποίηση και σε προϋποθέσεις επιλεξιμότητας. Η συγκεκριμένη παροχή στήριξης θα παρέχει ισχυρό κίνητρο για την προστασία βασικών δημόσιων επενδύσεων και, ως εκ τούτου, θα διατηρεί σε επαρκές επίπεδο δαπάνες που είναι απαραίτητες για τη μελλοντική ανάπτυξη της οικονομίας. Ως εκ τούτου, το σύστημα θα απέδιδε αποτελέσματα, σε πλήρη αντίθεση με την προηγούμενη κρίση σε ορισμένες χώρες, όπου οι δημόσιες επενδύσεις περικόπηκαν σημαντικά. Ο αντίκτυπος μακροοικονομικής σταθεροποίησης στη συγκεκριμένη επιλογή περιορίζεται από το γεγονός ότι η στήριξη έχει τη μορφή δανείου. Αντιμέτωπο με έναν μεγάλο κλυδωνισμό, το οικείο κράτος μέλος θα έπρεπε και πάλι να συμβιβάσει τη στήριξη της δραστηριότητας από δαπάνες χρηματοδοτούμενες από έλλειμμα του προϋπολογισμού με τον έλεγχο της αύξησης του δημόσιου χρέους του. Ωστόσο, η ανάγκη για τον εν λόγω συμβιβασμό θα μετριαζόταν, καθώς το κράτος μέλος θα είχε πρόσβαση σε χρηματοδότηση φθηνότερη σε σχέση με την αγορά. Επιπλέον, η παροχή χρηματοδότησης από την ΕΕ μπορεί να έχει ισχυρή ψυχολογική επίδραση στους συμμετέχοντες στην αγορά, η οποία μπορεί να λειτουργήσει καταλυτικά για την αποφυγή της απώλειας πρόσβασης στην αγορά και ενός πλήρους προγράμματος δημοσιονομικής προσαρμογής. Η επιλογή αυτή είναι συνεπής με την απαίτηση για μη μόνιμες μεταφορές, υπό την έννοια ότι τα δάνεια αποτελούν από τη φύση τους προσωρινή στήριξη και ότι το οικείο κράτος μέλος είναι νομικά υποχρεωμένο να τα αποπληρώσει. Αυτή η προϋπόθεση είναι ιδιαίτερα σημαντική. Τα ενδιαφερόμενα μέρη εξακολουθούν να είναι διχασμένα όσον αφορά την ανάγκη και τη μορφή μιας λειτουργίας σταθεροποίησης, ιδίως υπό το πρίσμα των ανησυχιών σε σχέση με τη διακρατική ουδετερότητα. Συνεπώς, η επιλογή 2 μπορεί να είναι πολιτικά περισσότερο εφικτή, τουλάχιστον στο εγγύς μέλλον.

Ένας μηχανισμός ασφάλισης (επιλογή 3) θα επέτρεπε σημαντικές εκταμιεύσεις σε περίπτωση μεγάλου κλυδωνισμού σε κράτος μέλος, και θα υπόκειται σε οικονομική ενεργοποίηση και σε προϋποθέσεις επιλεξιμότητας. Οι εν λόγω «εκταμιεύσεις ασφάλισης» θα διευκόλυναν

σημαντικά τον βραχυπρόθεσμο συμβιβασμό με τον οποίο βρίσκονται αντιμέτωπα τα οικεία κράτη μέλη, ανάμεσα στη στήριξη της δραστηριότητας και τον έλεγχο της αύξησης του χρέους και των ελλειμμάτων τους. Ως εκ τούτου, οι εκταμιεύσεις θα συμπλήρωναν τους εθνικούς αυτόματους σταθεροποιητές σε αντίξοες περιστάσεις. Θα διευκόλυναν την άσκηση ομαλότερης και περισσότερο αντικυκλικής δημοσιονομικής πολιτικής καθ' όλη τη διάρκεια του κύκλου, που θα ευνοούσε επίσης την ποιότητα των εθνικών δημόσιων οικονομικών και την αποφυγή απότομων αυξήσεων και μειώσεων στις δημόσιες επενδύσεις. Ανάλογα με τη παραμετροποίησή της, η επιλογή αυτή μπορεί να έχει ισχυρό αντίκτυπο στη σταθεροποίηση της ζήτησης, ακόμη και για περιορισμένο ύψος συνεισφορών. Εντούτοις, η επιλογή 3 είναι σχετικά δύσκολο να συμφιλιωθεί με τον στόχο της διακρατικής ουδετερότητας, καθώς ορισμένα κράτη μέλη θα μπορούσαν να επωφελούνται από εκταμιεύσεις συχνότερα από άλλα, για παράδειγμα λόγω του πιο ασταθούς κύκλου της οικονομίας τους. Ορισμένα χαρακτηριστικά σχεδιασμού θα μπορούσαν να είναι σημαντικά προκειμένου να υπάρξει βελτίωση όσον αφορά τον στόχο της διακρατικής ουδετερότητας, όπως υψηλότερες συνεισφορές στις καλές περιόδους (που θα διασφάλιζε ότι οι ασταθείς οικονομίες συνεισφέρουν περισσότερο και θα επιτάχυνε τη συσσώρευση αποθεμάτων), και μια μορφή βαθμονόμησης της εμπειρίας (οι συνεισφορές διαμορφώνονται ανάλογα με την παλαιότερη χρήση). Ωστόσο, η στήριξη από τα ενδιαφερόμενα μέρη για τη συγκεκριμένη επιλογή φαίνεται να είναι ανάμικτη στο παρόν στάδιο, καθώς ορισμένα ενδέχεται να θεωρούν ότι εμπεριέχει υπερβολικούς κινδύνους και ότι υπερβαίνει την αναλογική αντίδραση στα ζητήματα που διακυβεύονται.

Ένας προϋπολογισμός για τη ζώνη του ευρώ (επιλογή 4) θα συνέβαλλε στη σταθεροποίηση μεγάλων κλυδωνισμών, μέσω αυτόματων διακυμάνσεων στον κύκλο εσόδων και/ή εξόδων του συγκεκριμένου προϋπολογισμού. Η αποτελεσματικότητα του εν λόγω μηχανισμού εξαρτάται από την κυκλική ευαισθησία της σύνθεσης του προϋπολογισμού και το μέγεθός του. Οι επιπτώσεις της επιλογής 4 θα υπερέβαιναν κάπως την παροχή της λειτουργίας σταθεροποίησης, καθώς ένας πλήρης προϋπολογισμός συνεπάγεται ότι οι αρμοδιότητες επιμερισμού των εσόδων και των εξόδων μεταφέρονται από το εθνικό σε ευρωπαϊκό επίπεδο, επιπροσθέτως του τρέχοντος προϋπολογισμού της ΕΕ. Συνεπώς, η κατάρτιση ενός τέτοιου προϋπολογισμού θα απαιτούσε ισχυρή πολιτική βούληση και συναίνεση. Θα απαιτούνταν περαιτέρω σκέψεις και συζητήσεις προκειμένου να αξιολογηθεί το περιεχόμενο και η πολιτική αποδοχή του.

Θα πρέπει να σημειωθεί ότι οι διαφορετικές επιλογές πολιτικής δεν αποκλείουν η μία την άλλη και μπορούν να συνδυαστούν. Στο παρόν στάδιο, η προτιμώμενη επιλογή είναι η Ευρωπαϊκή Λειτουργία Σταθεροποίησης Επενδύσεων (επιλογή 2). Θα συνεισέφερε σημαντικά στους στόχους που περιγράφονται στο τμήμα 4 της έκθεσης εκτίμησης επιπτώσεων. Λόγω αυτού, προκρίθηκε από την Επιτροπή ως μέρος της πρότασής της. Ένας μηχανισμός ασφάλισης (επιλογή 3) μπορεί να προσφέρει πολύ αποτελεσματικές ιδιότητες σταθεροποίησης και ενδέχεται να είναι συνεπής προς την κρατική ουδετερότητα, εφόσον σχεδιαστεί καλά, όμως απαιτούνται περαιτέρω σκέψεις και συζητήσεις προκειμένου να αξιολογηθεί η βιωσιμότητά του και να ενισχυθεί η πολιτική αποδοχή του. Ένας μηχανισμός ασφάλισης θα ενίσχυε σημαντικά την αρχιτεκτονική της ONE και, ως εκ τούτου, θα ήταν πολύτιμος. Παρότι η Επιτροπή δεν διατυπώνει επίσημη πρόταση στο παρόν στάδιο, ένας μηχανισμός ασφάλισης θα πρέπει να θεωρείται μέρος της λειτουργίας σταθεροποίησης στο πλαίσιο δέσμης, για την ενίσχυση και τη συμπλήρωση της επιλογής 2. Μια τέτοια δέσμη θα δημιουργούσε ένα συνεκτικό σύνολο που θα επέτρεπε σημαντική σταθεροποίηση. Η επιλογή 4 μπορεί να παρέχει ορισμένες ιδιότητες σταθεροποίησης, της οποίας η έκταση εξαρτάται σε μεγάλο βαθμό από το μέγεθος και τη σύνθεσή της, όμως απαιτούνται περαιτέρω σκέψεις και

συζητήσεις προκειμένου να αξιολογηθεί το περιεχόμενό της και να ενισχυθεί η πολιτική αποδοχή της.

Ο αντίκτυπος ενός συστήματος σταθεροποίησης επενδύσεων (επιλογή 2) και ενός μηχανισμού ασφάλισης (επιλογή 3) θα ήταν πρωταρχικά μακροοικονομικής φύσης, σύμφωνα με τα όσα παρατέθηκαν ανωτέρω. Συν τοις άλλοις, η επιλογή 2, το μέσο σταθεροποίησης των επενδύσεων, θα ενίσχυε τη σύνθεση των δημόσιων οικονομικών, προστατεύοντας τη δραστηριότητα στον τομέα των δημόσιων επενδύσεων. Υπό την έννοια αυτή, καλύπτει εν μέρει μια διάσταση διατήρησης/αναβάθμισης των δεξιοτήτων και, άρα, συνεπάγεται κάποιο κοινωνικό όφελος. Στην επιλογή 3, που είναι ο μηχανισμός ασφάλισης, ο περιβαλλοντικός και κοινωνικός αντίκτυπος θα ήταν αρκετά έμμεσος και δύσκολο να αξιολογηθεί. Στην επιλογή 4, που είναι ο προϋπολογισμός της ζώνης του ευρώ, ο περιβαλλοντικός και κοινωνικός αντίκτυπος πιθανόν να ήταν θετικός, αλλά ο ορισμός της επιλογής δεν αναλύεται επαρκώς, ώστε να είναι εφικτή μια εμπεριστατωμένη αξιολόγηση.

4. ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΕΣ ΕΠΙΠΤΩΣΕΙΣ

Η πρόταση μπορεί να έχει επιπτώσεις στον προϋπολογισμό. Τα δάνεια που θα μπορούσε να χορηγήσει η Επιτροπή στα κράτη μέλη, δυνάμει του προτεινόμενου μέσου, είναι συνάρτηση σταθερού ανώτατου ορίου ύψους 30 δισ. EUR. Ως εκ τούτου, τα δάνεια αποτελούν ενδεχόμενες υποχρεώσεις για τον προϋπολογισμό της ΕΕ, σε περίπτωση που ένα κράτος μέλος αθετήσει υποχρέωση αποπληρωμής δανείου χορηγούμενου στο πλαίσιο του συστήματος.

Η επιδότηση επιτοκίου θα χρηματοδοτείται από ένα Ταμείο Στήριξης της Σταθεροποίησης, που θα τροφοδοτείται από ετήσιες εθνικές συνεισφορές βάσει του μεριδίου της εθνικής τράπεζας εκάστου κράτους μέλους της ζώνης του ευρώ στο νομισματικό εισόδημα του Ευρωσυστήματος. Το ίδιο κριτήριο αναφοράς θα χρησιμοποιείται για κράτη μέλη εκτός ζώνης του ευρώ τα οποία συμμετέχουν στον μηχανισμό συναλλαγματικών ισοτιμιών (ΜΣΙ ΙΙ). Ως εκ τούτου, οι εν λόγω εθνικές συνεισφορές συνιστούν εξωτερικά έσοδα με ειδικό προορισμό και δεν επηρεάζουν τον προϋπολογισμό της ΕΕ.

5. ΛΟΙΠΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ

- **Σχέδια εφαρμογής και ρυθμίσεις παρακολούθησης, αξιολόγησης και υποβολής εκθέσεων**

Η πράξη προβλέπει την υποβολή εκθέσεων και την επανεξέταση της εφαρμογής της ανά πενταετία. Για τον σκοπό αυτό, η Επιτροπή θα πρέπει να υποβάλει έκθεση αξιολόγησης, η οποία να αξιολογεί, μεταξύ άλλων, την αποτελεσματικότητα του κανονισμού, καθώς και τη συμβολή του στην άσκηση των οικονομικών πολιτικών των κρατών μελών της ζώνης του ευρώ κατά τρόπο ώστε να ενισχύεται η συνοχή στην Ένωση, στην επίτευξη της ενωσιακής στρατηγικής για την ανάπτυξη και την απασχόληση, και στις δημόσιες επενδύσεις στα κράτη μέλη της ζώνης του ευρώ τα οποία επωφελούνται από τη στήριξη στο πλαίσιο της πράξης. Η έκθεση θα εξετάζει επίσης τη σκοπιμότητα της ανάπτυξης ενός μηχανισμού ασφάλισης που θα εξυπηρετεί τον στόχο της μακροοικονομικής σταθεροποίησης. Όταν κρίνεται ενδεδειγμένο, η έκθεση θα συνοδεύεται από προτεινόμενες τροποποιήσεις στην παρούσα πράξη. Αποδέκτες της έκθεσης θα είναι το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο και η Ευρωομάδα.

Θα διενεργούνται αξιολογήσεις σύμφωνα με τις παραγράφους 22 και 23 της Διοργανικής Συμφωνίας της 13ης Απριλίου 2016⁸, με την οποία τα τρία θεσμικά όργανα επιβεβαίωσαν ότι οι αξιολογήσεις της υφιστάμενης νομοθεσίας και πολιτικής θα πρέπει να παρέχουν τη βάση για τις εκτιμήσεις επιπτώσεων των επιλογών για περαιτέρω δράση. Οι αξιολογήσεις θα εκτιμούν τις επιπτώσεις του προγράμματος επιτόπου, βάσει των δεικτών/στόχων του προγράμματος και μιας ενδεδειγμένης ανάλυσης του βαθμού στον οποίο το πρόγραμμα μπορεί να θεωρείται συναφές, αποτελεσματικό, αποδοτικό, παρέχει επαρκή προστιθέμενη αξία της ΕΕ και είναι συνεπές με άλλες πολιτικές της ΕΕ. Θα περιλαμβάνουν τα διδάγματα που αντλούνται, ώστε να εντοπίζονται τυχόν ελλείψεις/προβλήματα ή δυνατότητες για την περαιτέρω βελτίωση των δράσεων ή των αποτελεσμάτων τους και να υπάρχει συμβολή στη μεγιστοποίηση της αξιοποίησης/του αντικτύπου τους.

- **Αναλυτική επεξήγηση των επιμέρους διατάξεων της πρότασης**

Το **Μέρος Ι** του προτεινόμενου κανονισμού (άρθρα 1 και 2) προβλέπει τη δημιουργία της Ευρωπαϊκής Λειτουργίας Σταθεροποίησης Επενδύσεων (EISF) ως μέσου χρηματοδοτικής συνδρομής, κατά το άρθρο [220] του αναθεωρημένου δημοσιονομικού κανονισμού, για τη στήριξη των δημόσιων επενδύσεων σε κράτη μέλη που αντιμετωπίζουν μεγάλο ασύμμετρο κλυδωνισμό, ώστε να εξυπηρετείται ο στόχος της ενίσχυσης της συνοχής. Περαιτέρω, αναφέρει τις μορφές που θα έχει η εν λόγω χρηματοδοτική συνδρομή, ήτοι δάνεια και επιχορηγήσεις επιτοκίου. Επιπλέον, το μέρος αυτό τονίζει ότι ο κανονισμός θα πρέπει να εφαρμόζεται τόσο σε κράτη μέλη της ζώνης του ευρώ όσο και σε κράτη μέλη εκτός ζώνης του ευρώ τα οποία συμμετέχουν στον μηχανισμό συναλλαγματικών ισοτιμιών (ΜΣΙ ΙΙ). Επίσης, παρέχει τους σημαντικότερους ορισμούς οι οποίοι χρησιμοποιούνται σε ολόκληρη την πράξη.

Το **Μέρος ΙΙ** του προτεινόμενου κανονισμού (άρθρα 3 έως 5) περιλαμβάνει τα κριτήρια τα οποία θα πρέπει να πληρούνται από ένα κράτος μέλος, προκειμένου να επωφεληθεί από στήριξη από την EISF. Θα πρέπει να γίνεται διάκριση μεταξύ δύο δεσμών κριτηρίων.

Πρώτον, η προτεινόμενη πράξη περιλαμβάνει κριτήρια επιλεξιμότητας βάσει της συμμόρφωσης προς αποφάσεις και συστάσεις σύμφωνα τόσο με το δημοσιονομικό πλαίσιο της Ένωσης, που προβλέπεται στο άρθρο 126 παράγραφοι 8 και 11 της ΣΛΕΕ και στον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 1466/97, όσο και με το πλαίσιο μακροοικονομικής εποπτείας, που θεσπίστηκε με τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 1176/2011. Θα πρέπει επίσης να προσδιοριστεί ότι, σε περίπτωση που κράτος μέλος της ζώνης του ευρώ ακολουθεί πρόγραμμα μακροοικονομικής προσαρμογής, δεν θα μπορεί να επωφεληθεί από στήριξη στο πλαίσιο του παρόντος συστήματος, αλλά οι όποιες χρηματοδοτικές ανάγκες για τη στήριξη των δημόσιων επενδύσεων θα αναλαμβάνονται από το πρόγραμμα. Το ίδιο σύστημα προβλέπεται για κράτη μέλη εκτός ζώνης του ευρώ, εντός του πεδίου εφαρμογής της προτεινόμενης πράξης, τα οποία επωφελούνται από στήριξη του ισοζυγίου πληρωμών. Τέλος, στην περίπτωση που τα κράτη μέλη συμφωνήσουν να συνάψουν διακυβερνητική συμφωνία για τη χρηματοδότηση της επιδότησης επιτοκίου, η καταβολή των ετήσιων συνεισφορών θα πρέπει να αποτελεί κριτήριο επιλεξιμότητας, προτού ένα κράτος μέλος μπορέσει να επωφεληθεί από επιδότηση επιτοκίου στο πλαίσιο του συστήματος.

Δεύτερον, θα πρέπει να προβλέπονται κριτήρια ενεργοποίησης, ώστε να είναι εφικτή η έγκαιρη και αποτελεσματική ενεργοποίηση της στήριξης από την EISF. Η εν λόγω

---

⁸ Διοργανική συμφωνία μεταξύ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης και της Ευρωπαϊκής Επιτροπής για τη βελτίωση του νομοθετικού έργου, της 13ης Απριλίου 2016· ΕΕ L 123 της 12.5.2016, σ. 1–14.

ενεργοποίηση θα πρέπει να προσδιορίζεται από διπλή συνθήκη όσον αφορά την ανεργία (double unemployment trigger), η οποία να βασίζεται τόσο στο εθνικό ποσοστό ανεργίας, συγκρινόμενο προς τον παλαιότερο μέσο όρο, όσο και στη μεταβολή του ποσοστού ανεργίας σε σύγκριση με ένα συγκεκριμένο κατώτατο όριο κατά το προηγούμενο έτος. Κατ' αρχάς, η επιλογή των κριτηρίων ενεργοποίησης βάσει των ποσοστών ανεργίας λαμβάνεται υπόψη για διάφορους λόγους. Το ποσοστό ανεργίας χρησιμεύει ως εξαιρετικός δείκτης του οικονομικού κύκλου. Επιπλέον, οι επιπτώσεις των κλυδωνισμών στα δημόσια οικονομικά τείνουν να έπονται του κύκλου ανάπτυξης και τελικά, λίγο ή πολύ, ακολουθούν την τάση του κύκλου ανεργίας. Συν τοις άλλοις, η υστέρηση που αποτυπώνεται στη χρήση του ποσοστού ανεργίας δεν θα υπονομεύσει τη χρησιμότητα του μέσου για τον σκοπό της σταθεροποίησης, διότι αρχικά τα κράτη μέλη θα χρειάζεται να προσφύγουν στους αυτόματους σταθεροποιητές και στις πολιτικές τους. Δεύτερον, η χρήση της διπλής συνθήκης ενεργοποίησης θα διασφαλίζει με μεγαλύτερη βεβαιότητα ότι το οικείο κράτος μέλος αντιμετωπίζει μεγάλο ασύμμετρο κλυδωνισμό, εφόσον περιέχει ένα στοιχείο χρονικό και ειδικό για τη χώρα. Η διπλή συνθήκη ενεργοποίησης θα επιτρέπει επίσης τη στόχευση της στήριξης σε καιρούς σημαντικής οικονομικής επιδείνωσης. Η διπλή συνθήκη ενεργοποίησης θα στοχεύει σε καταστάσεις όπου παρατηρείται αύξηση της ανεργίας.

Στο μέρος αυτό προβλέπεται επίσης η υποχρέωση των κρατών μελών, που λαμβάνουν συνδρομή στο πλαίσιο του προτεινόμενου κανονισμού, να επενδύουν τη στήριξη σε επιλέξιμες δημόσιες επενδύσεις, δηλ. ακαθάριστες επενδύσεις παγίου κεφαλαίου από τη γενική κυβέρνηση για τη στήριξη στόχων πολιτικής που προσδιορίζονται στον κανονισμό περί κοινών διατάξεων και κοινωνικές επενδύσεις (εκπαίδευση και κατάρτιση), και να διατηρούν το επίπεδο δημόσιων επενδύσεων εν γένει σε σύγκριση με τις μέσες δημόσιες επενδύσεις της τελευταίας πενταετίας. Όσον αφορά το δεύτερο στοιχείο, η Επιτροπή θα πρέπει να διαθέτει κάποια διακριτική ευχέρεια κατά την εκτίμησή της, ώστε να προνοεί για καταστάσεις όπου οι δημόσιες επενδύσεις σε κράτος μέλος αναπτύσσονται κατά τρόπο μη βιώσιμο. Θα πρέπει να προβλέπεται διορθωτικός μηχανισμός, ώστε να αποφεύγονται μη επιλέξιμες δαπάνες και η Ένωση να μην φέρει ευθύνη για μη επιλέξιμα δάνεια. Κάτι τέτοιο φαίνεται ότι είναι αναγκαίο προκειμένου να προστατεύονται τα οικονομικά συμφέροντα της Ένωσης. Σε περίπτωση που κράτος μέλος δεν έχει τηρήσει το εν λόγω κριτήριο, η Επιτροπή θα πρέπει να δύναται να αιτηθεί πλήρη ή μερική αποπληρωμή του δανείου και να αποφασίζει ότι, με την αποπληρωμή του δανείου, το οικείο κράτος μέλος δεν θα μπορεί να επωφεληθεί από επιδότηση επιτοκίου. Το αποτέλεσμα του εν λόγω ελέγχου θα πρέπει επίσης να δημοσιοποιείται.

Το **Μέρος III** του προτεινόμενου κανονισμού (άρθρα 6 έως 8) περιλαμβάνει τη διαδικασία ταχείας χορήγησης στήριξης από την EISF. Κατόπιν αίτησης, η Επιτροπή θα πρέπει να επαληθεύει την εκπλήρωση των κριτηρίων επιλεξιμότητας και ενεργοποίησης και επίσης να αποφασίζει σχετικά με τους όρους της στήριξης, η οποία έχει τη μορφή δανείου. Θα πρέπει να καθοριστούν στοιχεία όπως το ποσό, η μέση ληκτότητα, η τιμολόγηση, η περίοδος διαθεσιμότητας της στήριξης. Το δικαιούχο κράτος μέλος θα πρέπει επίσης να δικαιούται επιδότηση επιτοκίου κατά την αποπληρωμή του δανείου ή όταν πρέπει να καταβληθούν τόκοι. Επιπλέον, το παρόν μέρος της προτεινόμενης πράξης καθορίζει επίσης τις μορφές της στήριξης από την EISF.

Το **Μέρος IV** του προτεινόμενου κανονισμού (άρθρα 7 έως 10) προσδιορίζει κατ' αρχάς το χρηματοδοτικό κονδύλιο για το μέσο. Όσον αφορά τα δάνεια, η Επιτροπή θα πρέπει να δύναται να συνάπτει δανειοληπτικές πράξεις στις χρηματοπιστωτικές αγορές, με σκοπό τον εκ νέου δανεισμό στο οικείο κράτος μέλος. Οι εν λόγω δανειοληπτικές πράξεις θα πρέπει να έχουν σταθερό ανώτατο όριο ύψους 30 δισ. EUR. Όσον αφορά τις επιδοτήσεις επιτοκίου, θα πρέπει να εξυπηρετούν την αντιστάθμιση του κόστους για τόκους, που συνεπάγεται το δάνειο

για τα κράτη μέλη. Η Επιτροπή θα πρέπει να δύναται να χρησιμοποιεί το Ταμείο Στήριξης της Σταθεροποίησης για τη χρηματοδότησή τους. Το μέρος αυτό προσδιορίζει επίσης τους τύπους που θα πρέπει να χρησιμοποιεί η Επιτροπή για τον προσδιορισμό του ποσού του δανείου και της επιδότησης επιτοκίου στο πλαίσιο του μέσου EISF.

Όσον αφορά τη συνιστώσα του δανείου από το μέσο αυτό, θα πρέπει να γίνει διάκριση ανάμεσα στον τύπο για τον προσδιορισμό του μέγιστου επιπέδου επιλέξιμων δημόσιων επενδύσεων (*Is*) που μπορούν να στηριχθούν και τον τύπο για τον υπολογισμό του ποσού στήριξης (*S*) υπό μορφή δανείου. Αμφότεροι οι τύποι αλληλεπιδρούν μεταξύ τους. Το μέγιστο επίπεδο επιλέξιμων δημόσιων επενδύσεων (*Is*) που μπορεί να στηριχθεί από την EISF θα πρέπει να ρυθμίζεται αυτομάτως βάσει ενός τύπου που αποτυπώνει τον λόγο της επιλέξιμης δημόσιας επένδυσης προς το ΑΕΠ της ΕΕ, κατά την πενταετία που προηγήθηκε της αίτησης στήριξης από το οικείο κράτος μέλος, και το ΑΕΠ του οικείου κράτους μέλους, κατά το ίδιο χρονικό διάστημα. Το μέγιστο αυτό ποσό θα πρέπει επίσης να προσαρμόζεται στα διαθέσιμα μέσα, ήτοι το σταθερό ανώτατο όριο που προσδιορίζεται στον κανονισμό. Το μέγιστο ποσό της δανειακής στήριξης θα πρέπει επίσης να καθορίζεται βάσει ενός τύπου που λαμβάνει δεόντως υπόψη το μέγιστο επίπεδο της επιλέξιμης δημόσιας επένδυσης που μπορεί να επιδοτηθεί και τη σοβαρότητα του μεγάλου ασύμμετρου κλυδωνισμού. Το ύψος του δανείου θα πρέπει επίσης να προσαρμόζεται σε συνάρτηση με τη σοβαρότητα του κλυδωνισμού. Το ύψος του δανείου θα μπορούσε να αυξηθεί μέχρι το μέγιστο επίπεδο των επιλέξιμων δημόσιων επενδύσεων (*Is*), σε περίπτωση που ο ασύμμετρος κλυδωνισμός είναι ιδιαίτερα σοβαρός. Η αύξηση του τριμηνιαίου εθνικού ποσοστού ανεργίας θα χρησιμεύει ως δείκτης για τον σκοπό αυτό. Τέλος, η δανειακή στήριξη θα πρέπει να περιορίζεται στο 30 τοις εκατό των εναπομενόντων διαθέσιμων μέσων, βάσει του ανώτατου ορίου που έχει καθοριστεί για τη διαβάθμιση των δανείων ως προς τα διαθέσιμα μέσα του προϋπολογισμού της ΕΕ, ώστε να διασφαλίζεται ότι όσο το δυνατόν περισσότερα κράτη μέλη να μπορούν να είναι επιλέξιμα για στήριξη στο πλαίσιο του μέσου.

Το ύψος της επιδότησης επιτοκίου θα πρέπει να προσδιορίζεται αυτομάτως ως σταθερό ποσοστό του κόστους των τόκων με το οποίο επιβαρύνονται τα κράτη μέλη για τα δάνεια που λαμβάνουν στο πλαίσιο του μέσου.

Τέλος, το εν λόγω μέρος του προτεινόμενου κανονισμού προβλέπει τη δυνητική συμμετοχή του Ευρωπαϊκού Μηχανισμού Σταθερότητας (ΕΜΣ) ή του νόμιμου διαδόχου αυτού, σε περίπτωση που στο μέλλον ο δεύτερος αποφασίζει αυτόνομα να παρέχει επίσης χρηματοδοτική συνδρομή για τη στήριξη των δημόσιων επενδύσεων, ώστε να εξυπηρετείται ο σκοπός της μακροοικονομικής σταθεροποίησης. Για τον σκοπό αυτό, η Επιτροπή θα πρέπει να καταβάλλει κάθε δυνατή προσπάθεια ώστε να διασφαλίζει τη χορήγηση συνδρομής εφόσον υπάρχει συνέπεια προς τις προϋποθέσεις του παρόντος κανονισμού. Θα πρέπει να προβλέπεται η εξουσιοδότηση της Επιτροπής να εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις, ώστε να συμπληρώνει τον προτεινόμενο κανονισμό όσον αφορά την ανταλλαγή πληροφοριών σχετικά με τα διάφορα στοιχεία του δανείου και τους κανόνες που καθορίζουν τη συμπληρωματικότητα μεταξύ της συνδρομής από τον ΕΜΣ και της στήριξης από το μέσο, που υπολογίζεται βάσει των τύπων για το δάνειο και την επιχορήγηση επιτοκίου.

Το **Μέρος V** του προτεινόμενου κανονισμού (άρθρα 11 έως 16) περιέχει τους διαδικαστικούς κανόνες για την εκταμίευση και την υλοποίηση της δανειακής στήριξης στο πλαίσιο του παρόντος μέσου. Ειδικότερα, πρόκειται για κανόνες σχετικά με την εκταμίευση, τις δανειοδοτικές και δανειοληπτικές πράξεις, τις δαπάνες, και τη διαχείριση των δανείων. Τέλος, προβλέπονται κανόνες σχετικά με τον έλεγχο.

Το **Μέρος VI** του προτεινόμενου κανονισμού (άρθρα 17 έως 19) προβλέπει τη δημιουργία του Ταμείου Στήριξης της Σταθεροποίησης (το Ταμείο) και τη χρήση του. Το Ταμείο θα

πρέπει να τροφοδοτείται από συνεισφορές των κρατών μελών, σύμφωνα με διακυβερνητική συμφωνία όπου θα προσδιορίζεται η μέθοδος για τον υπολογισμό τους και οι κανόνες που αφορούν τη μεταφορά τους. Όσον αφορά τα κράτη μέλη της ζώνης του ευρώ, οι εθνικές συνεισφορές θα πρέπει να υπολογίζονται ως ποσοστό του νομισματικού εισοδήματος που κατανέμεται στις εθνικές κεντρικές τράπεζες των κρατών μελών της ζώνης του ευρώ. Για τον υπολογισμό των συνεισφορών, η ΕΚΤ θα πρέπει κάθε χρόνο, το αργότερο έως τις 30 Απριλίου, να γνωστοποιεί στην Επιτροπή το ποσό του νομισματικού εισοδήματος για εκάστη εθνική κεντρική τράπεζα. Όσον αφορά τα κράτη μέλη εκτός ζώνης του ευρώ που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της προτεινόμενης πράξης, ως βάση υπολογισμού της εθνικής συνεισφοράς θα πρέπει να χρησιμοποιηθεί ένα νομισματικό εισόδημα του Ευρωσυστήματος. Θα πρέπει επίσης να εφαρμόζεται μια ειδική κλείδα. Εφόσον συναφθεί διακυβερνητική συμφωνία, η είσπραξη μιας επιδότησης επιτοκίου θα πρέπει να εξαρτάται από το κατά πόσον τα κράτη μέλη έχουν καταβάλει την ετήσια συνεισφορά τους.

Για την πληρωμή της επιδότησης επιτοκίου θα πρέπει να χρησιμοποιείται αποκλειστικά το Ταμείο. Η χορήγηση τέτοιας επιδότησης θα πρέπει να εξαρτάται από τη διαθεσιμότητα πόρων στο Ταμείο, ενώ, σε περίπτωση ανεπάρκειας πόρων, θα πρέπει να εφαρμόζεται σύστημα αναβολής των πληρωμών. Η Επιτροπή θα πρέπει να διαχειρίζεται το Ταμείο βάσει μιας συνετής και ασφαλούς στρατηγικής.

Το **Μέρος VII** της προτεινόμενης πράξης (άρθρο 20) προβλέπει την αξιολόγηση της ποιότητας των συστημάτων και πρακτικών των κρατών μελών όσον αφορά τις δημόσιες επενδύσεις από την Επιτροπή. Μια τέτοια αξιολόγηση θα πρέπει να προβλέπεται ως συνοδευτικό μέτρο, προκειμένου να αυξάνεται ο αντίκτυπος των δημόσιων επενδύσεων και της στήριξης από την EISF. Η αναλυτική μεθοδολογία προβλέπεται σε παράρτημα του προτεινόμενου κανονισμού και βασίζεται σε πρακτικές αιχμής που εφαρμόζονται από το ΔΝΤ και τον ΟΟΣΑ.

Το **Μέρος VIII** του προτεινόμενου κανονισμού (άρθρα 21 έως 23) προβλέπει κανόνες σχετικά με την άσκηση κατ' εξουσιοδότηση εξουσιών, την υποβολή εκθέσεων και την επανεξέταση, καθώς και την έναρξη ισχύος του προτεινόμενου κανονισμού. Όσον αφορά την τακτική υποβολή εκθέσεων, η Επιτροπή θα πρέπει, μεταξύ άλλων, να εξετάσει, αφενός, τη σκοπιμότητα της ανάπτυξης ενός μηχανισμού ασφάλισης για τους σκοπούς της μακροοικονομικής σταθεροποίησης και, αφετέρου, το κατά πόσον ο ορισμός των επιλέξιμων δημόσιων επενδύσεων θα πρέπει να περιλαμβάνει κοινωνικές επενδύσεις στον τομέα της εκπαίδευσης και κατάρτισης, μόλις υπάρξουν διαθέσιμα αξιόπιστα αριθμητικά στοιχεία.

Πρόταση

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ**για τη δημιουργία μιας Ευρωπαϊκής Λειτουργίας Σταθεροποίησης Επενδύσεων**

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και ιδίως το άρθρο 175 παράγραφος 3,

Έχοντας υπόψη την πρόταση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής,

Κατόπιν διαβίβασης του σχεδίου νομοθετικής πράξης στα εθνικά κοινοβούλια,

Έχοντας υπόψη τη γνώμη της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας⁹,

Έχοντας υπόψη τη γνώμη της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής¹⁰,

Έχοντας υπόψη τη γνώμη της Επιτροπής των Περιφερειών¹¹,

Αποφασίζοντας σύμφωνα με τη συνήθη νομοθετική διαδικασία,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Η προαγωγή της οικονομικής, κοινωνικής και εδαφικής συνοχής και η εγκαθίδρυση μιας οικονομικής και νομισματικής ένωσης (ONE) συνιστούν μείζονες στόχους σύμφωνα με τις Συνθήκες.
- (2) Η ενίσχυση της οικονομικής συνοχής μεταξύ των κρατών μελών με νόμισμα το ευρώ θα συνεισφέρει στη σταθερότητα της νομισματικής ένωσης και στην αρμονική ανάπτυξη της Ένωσης στο σύνολό της.
- (3) Τα κράτη μέλη θα πρέπει να ασκούν τις δικές τους οικονομικές πολιτικές, τις οποίες θα πρέπει να τις συντονίζουν κατά τρόπο ώστε να επιτυγχάνουν τον στόχο της ενίσχυσης της οικονομικής, κοινωνικής και εδαφικής συνοχής.
- (4) Η πρωτόγνωρη χρηματοπιστωτική κρίση και η οικονομική ύφεση που έπληξε την υφήλιο και τη ζώνη του ευρώ έδειξε ότι, στη ζώνη του ευρώ, τα διαθέσιμα μέσα, όπως η ενιαία νομισματική πολιτική, οι αυτόματοι δημοσιονομικοί σταθεροποιητές και τα διακριτικά μέτρα δημοσιονομικής πολιτικής σε εθνικό επίπεδο, δεν επαρκούν για την απορρόφηση των μεγάλων ασύμμετρων κλυδωνισμών.
- (5) Προκειμένου να διευκολύνουν τη μακροοικονομική προσαρμογή και να απορροφούν τους μεγάλους ασύμμετρους κλυδωνισμούς στην τρέχουσα θεσμική οργάνωση, τα κράτη μέλη με νόμισμα το ευρώ και τα άλλα κράτη μέλη τα οποία συμμετέχουν στον μηχανισμό συναλλαγματικών ισοτιμιών (ΜΣΙ ΙΙ) αναγκάζονται να βασίζονται σε μεγάλο βαθμό στα εναπομείναντα μέσα οικονομικής πολιτικής, όπως οι αυτόματοι δημοσιονομικοί σταθεροποιητές και άλλα διακριτικά μέτρα δημοσιονομικής

⁹ ΕΕ C της , σ. .

¹⁰ ΕΕ C της , σ. .

¹¹ ΕΕ C της , σ. .

πολιτικής, γεγονός που καθιστά την προσαρμογή συνολικά δυσκολότερη. Όπως υποδεικνύεται επίσης από την ακολουθία της κρίσης στη ζώνη του ευρώ, υπάρχει ισχυρή εξάρτηση από την ενιαία νομισματική πολιτική για την παροχή μακροοικονομικής σταθεροποίησης σε σοβαρές μακροοικονομικές συγκυρίες.

- (6) Η χρηματοπιστωτική κρίση έχει διαμορφώσει ένα φιλοκυκλικό μοτίβο για τις δημοσιονομικές πολιτικές, το οποίο αποδείχτηκε επιζήμιο για την ποιότητα των δημόσιων οικονομικών, και ιδίως για τις δημόσιες επενδύσεις. Το μειονέκτημα αυτό, με τη σειρά του, έχει προκαλέσει πολυάριθμες διαφορές στις μακροοικονομικές επιδόσεις μεταξύ κρατών μελών, γεγονός που διακυβεύει τη συνοχή.
- (7) Συνεπώς, απαιτούνται επιπρόσθετα μέσα ώστε, στο μέλλον, οι μεγάλοι ασύμμετροι κλυδωνισμοί να μην προκαλούν βαθύτερες και ευρύτερες πιέσεις και να μην αποδυναμώνουν τη συνοχή.
- (8) Ειδικότερα, θα πρέπει να δημιουργηθεί μια Ευρωπαϊκή Λειτουργία Σταθεροποίησης Επενδύσεων (EISF), η οποία να στηρίζει τα κράτη μέλη με νόμισμα το ευρώ, ώστε να ανταποκρίνονται ταχέως στις ραγδαία μεταβαλλόμενες οικονομικές συγκυρίες και να σταθεροποιούν την οικονομία τους, διατηρώντας τις δημόσιες επενδύσεις σε περίπτωση μεγάλων ασύμμετρων κλυδωνισμών.
- (9) Η EISF δεν θα πρέπει να ωφελεί μόνο τα κράτη μέλη με νόμισμα το ευρώ, αλλά και τα άλλα κράτη μέλη τα οποία συμμετέχουν στον μηχανισμό συναλλαγματικών ισοτιμιών (ΜΣΙ ΙΙ).
- (10) Η EISF θα πρέπει να είναι ενωσιακό μέσο, συμπληρωματικό προς τις εθνικές δημοσιονομικές πολιτικές. Θα πρέπει να υπενθυμιστεί ότι τα κράτη μέλη θα πρέπει να ασκούν χρηστή δημοσιονομική πολιτική και να συγκεντρώνουν δημοσιονομικά αποθέματα σε ευνοϊκές οικονομικές συνθήκες.
- (11) Στο επίπεδο της Ένωσης, το Ευρωπαϊκό Εξάμηνο συντονισμού της οικονομικής πολιτικής αποτελεί το πλαίσιο για τον προσδιορισμό των εθνικών προτεραιοτήτων για μεταρρυθμίσεις και για την παρακολούθηση της εφαρμογής τους. Τα κράτη μέλη αναπτύσσουν τις δικές τους εθνικές πολυετείς επενδυτικές στρατηγικές για τη στήριξη των εν λόγω προτεραιοτήτων μεταρρύθμισης. Οι στρατηγικές αυτές θα πρέπει να υποβάλλονται μαζί με τα ετήσια Εθνικά Προγράμματα Μεταρρυθμίσεων ως τρόπος για να συνοψίζονται και να συντονίζονται τα επενδυτικά έργα προτεραιότητας που πρέπει να υποστηριχθούν με εθνική και/ή ενωσιακή χρηματοδότηση. Θα πρέπει επίσης να χρησιμεύουν για τη χρήση χρηματοδότησης από την Ένωση με συνεκτικό τρόπο και για τη μεγιστοποίηση της προστιθέμενης αξίας της χρηματοδοτικής στήριξης που πρέπει να ληφθεί, κυρίως από τα προγράμματα που στηρίζονται από την Ένωση, στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Ταμείου Περιφερειακής Ανάπτυξης, του Ταμείου Συνοχής, του Ευρωπαϊκού Κοινωνικού Ταμείου, του Ευρωπαϊκού Ταμείου Θάλασσας και Αλιείας και του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Αγροτικής Ανάπτυξης, καθώς και της EISF και του InvestEU, ανάλογα με την περίπτωση.
- (12) Περαιτέρω στήριξη, πέραν της στήριξης από την EISF, μπορεί να παρέχει ο Ευρωπαϊκός Μηχανισμός Σταθερότητας (ΕΜΣ) ή ο νόμιμος διάδοχος αυτού.
- (13) Στήριξη από την EISF θα πρέπει να παρέχεται σε περίπτωση που ένα ή περισσότερα κράτη μέλη με νόμισμα το ευρώ ή άλλα κράτη μέλη τα οποία συμμετέχουν στον μηχανισμό συναλλαγματικών ισοτιμιών (ΜΣΙ ΙΙ) αντιμετωπίζουν μεγάλο ασύμμετρο κλυδωνισμό. Οι μεταβολές στα ποσοστά ανεργίας συσχετίζονται σε υψηλό βαθμό με τις διακυμάνσεις του οικονομικού κύκλου στα εν λόγω κράτη μέλη. Οι έντονες αυξήσεις των εθνικών ποσοστών ανεργίας πάνω από τους μακροπρόθεσμους μέσους

όρους τους είναι σαφής δείκτης μεγάλου κλυδωνισμού σε ένα συγκεκριμένο κράτος μέλος. Οι ασύμμετροι κλυδωνισμοί επηρεάζουν ένα ή περισσότερα κράτη μέλη σημαντικά περισσότερο από τον μέσο όρο των κρατών μελών.

- (14) Ως εκ τούτου, η ενεργοποίηση της στήριξης από την EISF θα πρέπει να προσδιορίζεται από διπλή συνθήκη ενεργοποίησης, η οποία να βασίζεται τόσο στο εθνικό ποσοστό ανεργίας, συγκρινόμενο προς τον παλαιότερο μέσο όρο του, όσο και στη μεταβολή της ανεργίας σε σύγκριση με ένα συγκεκριμένο όριο.
- (15) Προκειμένου να μην περιορίζεται το κίνητρο των κρατών μελών να ασκούν συνετή δημοσιονομική πολιτική, τα κράτη μέλη που αιτούνται στήριξη από την EISF θα πρέπει να πληρούν αυστηρά κριτήρια επιλεξιμότητας, βάσει της συμμόρφωσης προς αποφάσεις και συστάσεις στο πλαίσιο της δημοσιονομικής και οικονομικής επιτήρησης από την Ένωση, για χρονικό διάστημα δύο ετών πριν από την αίτηση για στήριξη από την EISF.
- (16) Τα κράτη μέλη με νόμισμα το ευρώ, τα οποία επωφελούνται από χρηματοδοτική συνδρομή μέσω του ΕΜΣ, του Ευρωπαϊκού Μηχανισμού Χρηματοοικονομικής Σταθεροποίησης (ΕΜΧΣ) ή του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου (ΔΝΤ), και τα οποία ακολουθούν πρόγραμμα μακροοικονομικής προσαρμογής, κατά την έννοια του άρθρου 7 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 472/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου¹², δεν θα πρέπει να επωφελούνται από τη στήριξη από την EISF, διότι οι χρηματοδοτικές ανάγκες τους, περιλαμβανομένης της διατήρησης των δημόσιων επενδύσεων, αντιμετωπίζονται μέσω της χορηγούμενης χρηματοδοτικής συνδρομής.
- (17) Τα κράτη μέλη για τα οποία ισχύει παρέκκλιση και τα οποία επωφελούνται από στήριξη του ισοζυγίου πληρωμών, κατά την έννοια του άρθρου 3 παράγραφος 2 στοιχείο α) του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 332/2002 του Συμβουλίου¹³, δεν θα πρέπει να επωφελούνται από τη στήριξη από την EISF, διότι οι χρηματοδοτικές ανάγκες τους, περιλαμβανομένης της διατήρησης των δημόσιων επενδύσεων, αντιμετωπίζονται μέσω του μηχανισμού μεσοπρόθεσμης οικονομικής στήριξης που χορηγείται.
- (18) Η στήριξη από την EISF θα πρέπει να έχει τη μορφή δανείων στα οικεία κράτη μέλη. Το μέσο αυτό θα παρέχει στα εν λόγω κράτη μέλη χρηματοδότηση, ώστε να συνεχίσουν να εκτελούν δημόσιες επενδύσεις,
- (19) Πέραν των δανείων, θα πρέπει να χορηγούνται στα οικεία κράτη μέλη επιδοτήσεις επιτοκίου για την κάλυψη του κόστους των τόκων που συνεπάγονται τα δάνεια, ως ειδική μορφή χρηματοδοτικής συνδρομής, σύμφωνα με το άρθρο 220 του δημοσιονομικού κανονισμού. Η εν λόγω επιδότηση επιτοκίου θα παρέχει επιπρόσθετη στήριξη, παράλληλα προς το δάνειο, σε κράτη μέλη που αντιμετωπίζουν ασύμμετρο κλυδωνισμό και τελούν υπό δυσχερείς συνθήκες χρηματοδότησης στις χρηματοπιστωτικές αγορές.
- (20) Με στόχο την ταχεία χορήγηση στήριξης από την EISF, η αρμοδιότητα χορήγησης δανείων, εφόσον πληρούνται τα κριτήρια επιλεξιμότητας και ενεργοποίησης, καθώς

¹² Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 472/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 21ης Μαΐου 2013,

για την ενίσχυση της οικονομικής και δημοσιονομικής εποπτείας των κρατών μελών στη ζώνη του ευρώ τα οποία αντιμετωπίζουν ή απειλούνται με σοβαρές δυσκολίες αναφορικά με τη χρηματοοικονομική τους σταθερότητα, (ΕΕ L 140 της 27.5.2013, σ. 1).

¹³ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 332/2002 του Συμβουλίου, της 18ης Φεβρουαρίου 2002, για τη θέσπιση ενός μηχανισμού μεσοπρόθεσμης οικονομικής στήριξης του ισοζυγίου πληρωμών των κρατών μελών (ΕΕ L 53 της 23.2.2002, σ. 1).

και λήψης απόφασης σχετικά με τη χορήγηση επιδοτήσεων επιτοκίου, θα πρέπει να ανατεθεί στην Επιτροπή.

- (21) Τα κράτη μέλη θα πρέπει να επενδύουν τη στήριξη που λαμβάνουν από την EISF σε επιλέξιμες δημόσιες δαπάνες και επίσης να διατηρούν το επίπεδο των δημόσιων επενδύσεων εν γένει σε σύγκριση με το μέσο επίπεδο των δημόσιων επενδύσεων κατά την τελευταία πενταετία, ώστε να διασφαλίζεται η επίτευξη του στόχου που επιδιώκεται με τον παρόντα κανονισμό. Εν προκειμένω, υπάρχει η προσδοκία ότι τα κράτη μέλη θα πρέπει να δώσουν προτεραιότητα στη διατήρηση των επιλέξιμων επενδύσεων σε προγράμματα που στηρίζονται από την Ένωση, στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Ταμείου Περιφερειακής Ανάπτυξης, του Ταμείου Συνοχής, του Ευρωπαϊκού Κοινωνικού Ταμείου, του Ευρωπαϊκού Ταμείου Θάλασσας και Αλιείας και του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Αγροτικής Ανάπτυξης.
- (22) Για τον σκοπό αυτό, η Επιτροπή θα πρέπει να εξετάζει κατά πόσον το οικείο κράτος μέλος έχει σεβαστεί τις εν λόγω προϋποθέσεις. Σε περίπτωση μη συμμόρφωσης, το οικείο κράτος μέλος θα πρέπει να αποπληρώσει μέρος ή το σύνολο του χορηγηθέντος δανείου και δεν θα πρέπει να δικαιούται επιδότηση επιτοκίου.
- (23) Το μέγιστο επίπεδο επιλέξιμων δημόσιων επενδύσεων που μπορεί να στηριχτεί από την EISF για ένα κράτος μέλος θα πρέπει να ρυθμίζεται αυτομάτως, βάσει ενός τύπου που αποτυπώνει τον λόγο της επιλέξιμης δημόσιας επένδυσης προς το ακαθάριστο εγχώριο προϊόν (ΑΕΠ) της Ένωσης κατά το χρονικό διάστημα των πέντε ετών που προηγήθηκαν της αίτησης στήριξης από το κράτος μέλος και το ΑΕΠ του οικείου κράτους μέλους κατά το ίδιο χρονικό διάστημα. Το μέγιστο επίπεδο επιλέξιμων δημόσιων επενδύσεων θα πρέπει επίσης να προσαρμόζεται βάσει συντελεστή προσαύξησης (α) σύμφωνα με το σταθερό ανώτατο όριο στον προϋπολογισμό της Ένωσης. Ο εν λόγω συντελεστής προσδιορίζεται κατά τρόπο ώστε, με την εμπειρία της πρόσφατης κρίσης, αν η στήριξη από την EISF είχε τεθεί σε εφαρμογή, να μπορούσε να είχε παράσχει στήριξη στα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη.
- (24) Το ποσό της δανειακής στήριξης από την EISF θα πρέπει επίσης να καθορίζεται αυτομάτως, βάσει ενός τύπου που λαμβάνει υπόψη, σε πρώτο στάδιο, το μέγιστο επίπεδο της επιλέξιμης δημόσιας επένδυσης που μπορεί να επιδοτηθεί στο πλαίσιο της EISF και, στη συνέχεια, τη σοβαρότητα του μεγάλου ασύμμετρου κλυδωνισμού. Η στήριξη που καθορίζεται βάσει του εν λόγω τύπου θα πρέπει επίσης να προσαρμόζεται, σε συνάρτηση με τη σοβαρότητα του κλυδωνισμού, με τη βοήθεια ενός συντελεστή (β). Ο συντελεστής αυτός προσδιορίζεται κατά τρόπο ώστε, για κλυδωνισμό που προκαλεί αύξηση της ανεργίας κατά τουλάχιστον 2,5 εκατοστιαίες μονάδες, να παρέχεται η μέγιστη στήριξη στο οικείο κράτος μέλος. Η δανειακή στήριξη στο πλαίσιο της EISF μπορεί να αυξάνεται έως το μέγιστο επίπεδο των επιλέξιμων δημόσιων επενδύσεων, σε περίπτωση που ο ασύμμετρος κλυδωνισμός είναι ιδιαίτερα σοβαρός, όπως αποτυπώνεται από άλλους δείκτες της θέσης του κράτους μέλους στον κύκλο της οικονομίας (π.χ. έρευνες εμπιστοσύνης) και από βαθύτερη ανάλυση της μακροοικονομικής κατάστασης (όπως διενεργείται, ιδίως, στο πλαίσιο μακροοικονομικών προβλέψεων και του Ευρωπαϊκού Εξαμήνου). Προκειμένου να διασφαλίζεται ότι όσο το δυνατόν περισσότερα κράτη μέλη μπορούν να είναι επιλέξιμα για στήριξη από την EISF, το δάνειο προς ένα κράτος μέλος δεν θα πρέπει να υπερβαίνει το 30 τοις εκατό των εναπομενόντων διαθέσιμων μέσων, βάσει του ανώτατου ορίου που έχει καθοριστεί για τη διαβάθμιση των δανείων EISF ως προς τα διαθέσιμα μέσα του προϋπολογισμού της ΕΕ.

- (25) Το ύψος των επιδοτήσεων επιτοκίου στο πλαίσιο της EISF θα πρέπει να προσδιορίζεται αυτομάτως ως ποσοστό του κόστους των τόκων με το οποίο επιβαρύνονται τα κράτη μέλη για τα δάνεια που λαμβάνονται στο πλαίσιο της EISF.
- (26) Θα πρέπει να συσταθεί ένα Ταμείο Στήριξης της Σταθεροποίησης για τη χρηματοδότηση της επιδότησης επιτοκίου. Το Ταμείο Στήριξης της Σταθεροποίησης θα πρέπει να τροφοδοτείται από εθνικές συνεισφορές των κρατών μελών με νόμισμα το ευρώ και των άλλων κρατών μελών τα οποία συμμετέχουν στον μηχανισμό συναλλαγματικών ισοτιμιών (ΜΣΙ ΙΙ).
- (27) Τόσο ο προσδιορισμός του ύψους των εθνικών συνεισφορών στο Ταμείο Στήριξης της Σταθεροποίησης όσο και η μεταφορά τους θα πρέπει να διέπονται από διακυβερνητική συμφωνία, η οποία πρέπει να συναφθεί μεταξύ των κρατών μελών με νόμισμα το ευρώ και των άλλων κρατών μελών τα οποία συμμετέχουν στον μηχανισμό συναλλαγματικών ισοτιμιών (ΜΣΙ ΙΙ). Η εν λόγω συμφωνία θα πρέπει να προβλέπει ότι οι εθνικές συνεισφορές για όλα τα κράτη μέλη υπολογίζονται βάσει του μεριδίου των εθνικών κεντρικών τραπεζών των κρατών μελών με νόμισμα το ευρώ στο νομισματικό εισόδημα του Ευρωσυστήματος. Για τα κράτη μέλη τα οποία συμμετέχουν στον ΜΣΙ ΙΙ, θα πρέπει να προβλέπεται μια ειδική κλείδα για τον προσδιορισμό των εθνικών συνεισφορών. Η Επιτροπή θα πρέπει να συνδράμει τα κράτη μέλη στον υπολογισμό των εν λόγω συνεισφορών. Για τον σκοπό αυτό, η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα (ΕΚΤ) θα πρέπει να γνωστοποιεί στην Επιτροπή το ύψος του νομισματικού εισοδήματος το οποίο δικαιούνται οι εθνικές κεντρικές τράπεζες του Ευρωσυστήματος.
- (28) Μετά την έναρξη εφαρμογής της εν λόγω διακυβερνητικής συμφωνίας, η καταβολή της επιδότησης επιτοκίου στο ενδιαφερόμενο κράτος μέλος θα πρέπει να εξαρτάται από το κατά πόσον το κράτος μέλος αποδίδει την ετήσια συνεισφορά του στο Ταμείο Στήριξης της Σταθεροποίησης. Η καταβολή των επιδοτήσεων επιτοκίου θα πρέπει να εξαρτάται από τη διαθεσιμότητα επαρκών μέσων στο Ταμείο Στήριξης της Σταθεροποίησης. Η καταβολή των επιδοτήσεων επιτοκίου από το Ταμείο Στήριξης της Σταθεροποίησης θα αναβάλλεται, σε περίπτωση που η επιδότηση επιτοκίου σε ένα συγκεκριμένο κράτος μέλος υπερβαίνει το 30 τοις εκατό των διαθέσιμων μέσων του Ταμείου Στήριξης της Σταθεροποίησης, κατά τη στιγμή της καταβολής της εν λόγω πληρωμής.
- (29) Η Επιτροπή θα πρέπει να αναλάβει τη διαχείριση των περιουσιακών στοιχείων του Ταμείου Στήριξης της Σταθεροποίησης με ασφαλή και συνετό τρόπο.
- (30) Προκειμένου να ενταθεί ο αντίκτυπος των δημόσιων επενδύσεων και η δυναμική στήριξη από την EISF, η ποιότητα των συστημάτων και πρακτικών των κρατών μελών όσον αφορά τις δημόσιες επενδύσεις θα πρέπει να διασφαλίζεται και, εάν είναι αναγκαίο, να ενισχύεται. Η Επιτροπή θα πρέπει να διενεργεί αξιολόγηση σε τακτική βάση, η οποία να έχει τη μορφή έκθεσης και, εφόσον αυτό είναι δικαιολογημένο, να περιέχει συστάσεις για τη βελτίωση της ποιότητας των συστημάτων και πρακτικών των κρατών μελών στον τομέα των δημόσιων επενδύσεων. Ένα κράτος μέλος μπορεί να ζητήσει τεχνική συνδρομή από την Επιτροπή. Η Επιτροπή μπορεί να αναλάβει τεχνικές αποστολές.
- (31) Προκειμένου να προσδιοριστούν οι κανόνες συμμετοχής του ΕΜΣ ή του νόμιμου διαδόχου αυτού στην παροχή χρηματοδοτικής συνδρομής παράλληλα προς την Επιτροπή για τη στήριξη των δημόσιων επενδύσεων, θα πρέπει να ανατεθεί στην Επιτροπή η εξουσία έκδοσης πράξεων σύμφωνα με το άρθρο 290 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, όσον αφορά την ανταλλαγή συναφών

πληροφοριών σε σχέση με το δάνειο στο πλαίσιο της EISF, τον αντίκτυπο της συμμετοχής του ΕΜΣ για τον υπολογισμό του ύψους της στήριξης από την EISF, και τη χορήγηση της επιδότησης επιτοκίου από το Ταμείο Στήριξης της Σταθεροποίησης προς το κράτος μέλος για το κόστος που επιβαρύνει τη χρηματοδοτική συνδρομή του ΕΜΣ. Η Επιτροπή θα πρέπει επίσης να εξουσιοδοτηθεί για την έκδοση κατ' εξουσιοδότησης πράξεων με τις οποίες να προσδιορίζεται το ποσοστό στον τύπο υπολογισμού της επιδότησης επιτοκίου, οι λεπτομερείς κανόνες για τη διαχείριση του Ταμείου Στήριξης της Σταθεροποίησης και οι γενικές αρχές και τα κριτήρια της επενδυτικής στρατηγικής της. Είναι ιδιαίτερα σημαντικό να διεξάγει η Επιτροπή, κατά τις προπαρασκευαστικές εργασίες της, τις κατάλληλες διαβουλεύσεις, μεταξύ άλλων και σε επίπεδο εμπειρογνομόνων, οι δε διαβουλεύσεις να πραγματοποιούνται σύμφωνα με τις αρχές που καθορίζονται στη διοργανική συμφωνία, της 13ης Απριλίου 2016, για τη βελτίωση του νομοθετικού έργου¹⁴. Πιο συγκεκριμένα, προκειμένου να εξασφαλιστεί η ίση συμμετοχή στην προετοιμασία των κατ' εξουσιοδότηση πράξεων, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο λαμβάνουν όλα τα έγγραφα κατά τον ίδιο χρόνο με τους εμπειρογνώμονες των κρατών μελών, και οι εμπειρογνώμονές τους έχουν συστηματικά πρόσβαση στις συνεδριάσεις των ομάδων εμπειρογνομόνων της Επιτροπής που ασχολούνται με την προετοιμασία των κατ' εξουσιοδότηση πράξεων.

- (32) Σύμφωνα με τις παραγράφους 22 και 23 της διοργανικής συμφωνίας, της 13ης Απριλίου 2016, για τη βελτίωση του νομοθετικού έργου, υπάρχει ανάγκη να αξιολογείται ο παρών κανονισμός, προκειμένου να εκτιμάται η αποτελεσματικότητά του, η συνεισφορά του στην άσκηση οικονομικών πολιτικών στα κράτη μέλη και στην ενωσιακή στρατηγική για την απασχόληση και την ανάπτυξη, και να προσδιορίζονται δυνητικές περαιτέρω εξελίξεις οι οποίες απαιτούνται προκειμένου να δημιουργηθεί ένας μηχανισμός ασφάλισης που θα εξυπηρετεί τον σκοπό της οικονομικής σταθεροποίησης. Τούτο θα επιτευχθεί βάσει των πληροφοριών που συγκεντρώνονται μέσω ειδικών απαιτήσεων παρακολούθησης, με τις οποίες παράλληλα αποφεύγεται η υπερβολική κανονιστική ρύθμιση και διοικητικές επιβαρύνσεις, ιδίως για τα κράτη μέλη. Οι εν λόγω απαιτήσεις, όπου ενδείκνυται, μπορεί να περιλαμβάνουν μετρήσιμους δείκτες, ως βάση για την αξιολόγηση των αποτελεσμάτων του κανονισμού επιτόπου.
- (33) Η EISF θα πρέπει να θεωρείται ως ένα πρώτο βήμα προς την ανάπτυξη, συν τω χρόνο, ενός πλήρως αναπτυγμένου μηχανισμού ασφάλισης που θα μεριμνά για τη μακροοικονομική σταθεροποίηση. Επί του παρόντος, η EISF θα βασίζεται σε δάνεια και επιδοτήσεις επιτοκίου. Παράλληλα, δεν αποκλείεται η μελλοντική συμμετοχή του ΕΜΣ ή του νόμιμου διαδόχου αυτού, με την παροχή χρηματοδοτικής συνδρομής για τη στήριξη των δημόσιων επενδύσεων σε κράτη μέλη με νόμισμα το ευρώ, τα οποία αντιμετωπίζουν δυσχερείς οικονομικές συνθήκες. Επιπλέον, θα μπορούσε μελλοντικά να συσταθεί ένας προαιρετικός μηχανισμός ασφάλισης με δανειοδοτική ικανότητα, βασισμένος στις εθελοντικές συνεισφορές κρατών μελών, ο οποίος θα παρέχει ένα ισχυρό μέσο για τον σκοπό της μακροοικονομικής σταθεροποίησης έναντι ασύμμετρων κλυδωνισμών.
- (34) Σύμφωνα με τον δημοσιονομικό κανονισμό, τον κανονισμό (ΕΕ, Ευρατόμ) αριθ. 883/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, τον κανονισμό (Ευρατόμ, ΕΚ) αριθ. 2185/96 του Συμβουλίου και τον κανονισμό (ΕΕ) 2017/1939 του Συμβουλίου, τα οικονομικά συμφέροντα της Ένωσης πρέπει να προστατεύονται μέσω

¹⁴ EE L 231 της 12.5.2016, σ. 1.

αναλογικών μέτρων, συμπεριλαμβανομένων της πρόληψης, του εντοπισμού, της διόρθωσης και της διερεύνησης παρατυπιών και περιπτώσεων απάτης, της ανάκτησης των απολεσθέντων, αχρεωστήτως καταβληθέντων ή μη ορθώς χρησιμοποιηθέντων κονδυλίων και, όταν χρειάζεται, της επιβολής διοικητικών κυρώσεων. Ειδικότερα, σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ, Ευρατόμ) αριθ. 883/2013 και τον κανονισμό (Ευρατόμ, ΕΚ) αριθ. 2185/96, η Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Καταπολέμησης της Απάτης (OLAF) μπορεί να διενεργεί έρευνες, μεταξύ των οποίων και επιτόπιες έρευνες και επιθεωρήσεις, με στόχο να διαπιστωθεί αν υπήρξε απάτη, διαφθορά ή οποιαδήποτε άλλη παράνομη δραστηριότητα εις βάρος των οικονομικών συμφερόντων της Ένωσης. Σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) 2017/1939 του Συμβουλίου, η Ευρωπαϊκή Εισαγγελία μπορεί να διερευνά και να ασκεί δίωξη σε υποθέσεις απάτης και άλλων παράνομων δραστηριοτήτων εις βάρος των οικονομικών συμφερόντων της Ένωσης, όπως προβλέπεται στην οδηγία (ΕΕ) 2017/1371 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου. Σύμφωνα με τον δημοσιονομικό κανονισμό, κάθε πρόσωπο ή οντότητα που είναι αποδέκτης κονδυλίων της Ένωσης οφείλει να συνεργάζεται πλήρως για την προστασία των οικονομικών συμφερόντων της Ένωσης, και να παρέχει τα αναγκαία δικαιώματα και πρόσβαση στην Επιτροπή, την OLAF, την Ευρωπαϊκή Εισαγγελία και το Ευρωπαϊκό Ελεγκτικό Συνέδριο (ΕΕΣ).

- (35) Οι οριζόντιοι δημοσιονομικοί κανόνες που θεσπίζονται από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο, βάσει του άρθρου 322 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, εφαρμόζονται στον παρόντα κανονισμό. Οι κανόνες αυτοί θεσπίζονται στον δημοσιονομικό κανονισμό και προσδιορίζουν συγκεκριμένα τη διαδικασία για τον καθορισμό και την εκτέλεση του προϋπολογισμού, μέσω επιχορηγήσεων, δημοσίων συμβάσεων, βραβείων και έμμεσης διαχείρισης, και προβλέπουν ελέγχους σχετικά με την ευθύνη των δημοσιονομικών παραγόντων. Οι κανόνες που εγκρίνονται βάσει του άρθρου 322 της ΣΛΕΕ αφορούν επίσης την προστασία του προϋπολογισμού της Ένωσης, σε περίπτωση γενικευμένων ελλείψεων όσον αφορά το κράτος δικαίου στα κράτη μέλη, δεδομένου ότι ο σεβασμός του κράτους δικαίου αποτελεί απαραίτητη προϋπόθεση για τη χρηστή δημοσιονομική διαχείριση και την αποτελεσματική ενωσιακή χρηματοδότηση.
- (36) Δεδομένου ότι ο στόχος του παρόντος κανονισμού, ήτοι η δημιουργία μιας Ευρωπαϊκής Λειτουργίας Σταθεροποίησης Επενδύσεων, για την απορρόφηση μεγάλων ασύμμετρων κλυδωνισμών που θέτουν σε κίνδυνο την οικονομική και κοινωνική συνοχή, δεν μπορεί επιτευχθεί από τα κράτη μέλη, λόγω της αρχιτεκτονικής της ΟΝΕ με μια κεντρική νομισματική πολιτική, αλλά με εθνικές δημοσιονομικές πολιτικές, όμως μπορεί, λόγω της κλίμακας της απαιτούμενης δράσης, να επιτευχθεί καλύτερα σε επίπεδο Ένωσης, η Ένωση μπορεί να λάβει μέτρα, σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας του άρθρου 5 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση. Σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας, όπως διατυπώνεται στο ίδιο άρθρο, ο παρών κανονισμός δεν υπερβαίνει τα αναγκαία όρια για την επίτευξη των στόχων αυτών,

ΕΞΕΔΩΣΑΝ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

ΜΕΡΟΣ Ι

ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 1

Αντικείμενο και πεδίο εφαρμογής

1. Ο παρών κανονισμός θεσπίζει μια Ευρωπαϊκή Λειτουργία Σταθεροποίησης Επενδύσεων (EISF).
2. Η EISF παρέχει χρηματοδοτική συνδρομή υπό μορφή δανείων και επιδοτήσεων επιτοκίου για τις δημόσιες επενδύσεις σε κράτος μέλος που αντιμετωπίζει μεγάλο ασύμμετρο κλυδωνισμό.
3. Η στήριξη από την EISF είναι διαθέσιμη για κράτη μέλη με νόμισμα το ευρώ και για άλλα κράτη μέλη τα οποία συμμετέχουν στον μηχανισμό συναλλαγματικών ισοτιμιών που αναφέρεται στο άρθρο 140 παράγραφος 1 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Άρθρο 2

Ορισμοί

Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού ισχύουν οι ακόλουθοι ορισμοί:

- (1) «συμφωνία»: η διακυβερνητική συμφωνία που συνάπτεται μεταξύ όλων των κρατών μελών με νόμισμα το ευρώ και των άλλων κρατών μελών τα οποία συμμετέχουν στον μηχανισμό συναλλαγματικών ισοτιμιών (ΜΣΙ ΙΙ), η οποία προσδιορίζει τον υπολογισμό και τη μεταφορά των εθνικών συνεισφορών τους στο Ταμείο Στήριξης της Σταθεροποίησης·
- (2) «δημόσιες επενδύσεις»: ακαθάριστος σχηματισμός παγίου κεφαλαίου των δημοσίων διοικήσεων, όπως ορίζεται στο παράρτημα Α του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 549/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου¹⁵.
- (3) «επιλέξιμες δημόσιες επενδύσεις»: α) οι δημόσιες επενδύσεις για τη στήριξη των στόχων πολιτικής, όπως ορίζονται στον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. [XX] της [XX] [να συμπληρωθεί παραπομπή στον νέο κανονισμό περί κοινών διατάξεων]¹⁶, και β) οποιαδήποτε δαπάνη στους τομείς της εκπαίδευσης και της κατάρτισης, όπως ορίζεται στο παράρτημα Α του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 549/2013, και δεν καλύπτεται στο σημείο α)·
- (4) «στήριξη από την EISF»: χρηματοδοτική συνδρομή της Ένωσης, κατά την έννοια του άρθρου [220] του δημοσιονομικού κανονισμού, υπό μορφή δανείων και επιδοτήσεων επιτοκίου στο πλαίσιο της EISF για τη στήριξη επιλέξιμων δημόσιων επενδύσεων·
- (5) «συστήματα και πρακτικές διαχείρισης των δημοσίων επενδύσεων»: οι εσωτερικές διαδικασίες των κρατών μελών για τον σχεδιασμό, την κατανομή και την υλοποίηση δημοσίων επενδύσεων·
- (5) «Ενωσιακή στρατηγική για έξυπνη, διατηρήσιμη και χωρίς αποκλεισμούς ανάπτυξη»: οι στόχοι και οι κοινοί στόχοι που κατευθύνουν τη δράση των κρατών μελών και της Ένωσης και οι οποίοι καθορίζονται στα συμπεράσματα του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου, της 17ης Ιουνίου 2010, ως παράρτημα Ι (Νέα ευρωπαϊκή στρατηγική για την ανάπτυξη και την απασχόληση, πρωταρχικοί στόχοι της ΕΕ), στη σύσταση του Συμβουλίου (ΕΕ) 2015/1184¹⁷

¹⁵ Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 549/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 21ης Μαΐου 2013, για το ευρωπαϊκό σύστημα εθνικών και περιφερειακών λογαριασμών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ΕΕ L 174 της 26.6.2013, σ. 1.

¹⁶ [Να συμπληρωθεί ορθή παραπομπή στη νέα έκδοση του κανονισμού περί κοινών διατάξεων]

¹⁷ ΕΕ L 192 της 18.7.2015, σ. 27.

σχετικά με τις γενικές κατευθυντήριες γραμμές των οικονομικών πολιτικών των κρατών μελών και της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της 14ης Ιουλίου 2015, στην απόφαση του Συμβουλίου 2016/1838¹⁸, καθώς και οποιαδήποτε αναθεώρηση των εν λόγω στόχων και κοινών στόχων.

ΜΕΡΟΣ II ΚΡΙΤΗΡΙΑ

Άρθρο 3

Κριτήρια επιλεξιμότητας

1. Επιλέξιμα για στήριξη από την EISF είναι κράτη μέλη όταν δεν υπόκεινται σε:

α) απόφαση του Συμβουλίου με την οποία διαπιστώνεται ότι δεν έχουν ληφθεί αποτελεσματικά μέτρα για τη διόρθωση του υπερβολικού ελλείμματός του, βάσει του άρθρου 126 παράγραφος 8 ή του άρθρου 126 παράγραφος 11 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, κατά τα δύο έτη που προηγούνται της αίτησης στήριξης από την EISF·

β) απόφαση του Συμβουλίου σύμφωνα με το άρθρο 6 παράγραφος 2 ή το άρθρο 10 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1466/97 του Συμβουλίου¹⁹, με την οποία διαπιστώνεται ότι δεν έχουν ληφθεί αποτελεσματικά μέτρα για την αντιμετώπιση της παρατηρούμενης σημαντικής απόκλισης, κατά τα δύο έτη που προηγούνται της αίτησης στήριξης από την EISF·

γ) δύο διαδοχικές συστάσεις του Συμβουλίου στο πλαίσιο της ίδιας διαδικασίας ανισορροπίας, σύμφωνα με το άρθρο 8 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1176/2011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου²⁰, με την αιτιολογία ότι το σχέδιο διορθωτικών ενεργειών που υπέβαλε το οικείο κράτος μέλος είναι ανεπαρκές, κατά τα δύο έτη που προηγούνται της αίτησης στήριξης από την EISF·

δ) δύο διαδοχικές αποφάσεις του Συμβουλίου στο πλαίσιο της ίδιας διαδικασίας ανισορροπίας, σύμφωνα με το άρθρο 10 παράγραφος 4 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1176/2011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, με τις οποίες διαπιστώνεται η μη συμμόρφωση του οικείου κράτους μελών με την αιτιολογία ότι δεν προέβη τις συνιστώμενες διορθωτικές ενέργειες, κατά τα δύο έτη που προηγούνται της αίτησης στήριξης από την EISF·

ε) απόφαση του Συμβουλίου για την έγκριση προγράμματος μακροοικονομικής προσαρμογής, κατά την έννοια του άρθρου 7 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 472/2013·

στ) απόφαση του Συμβουλίου για τη θέση σε εφαρμογή ενός μηχανισμού μεσοπρόθεσμης οικονομικής στήριξης, κατά την έννοια του άρθρου 3 παράγραφος 2 στοιχείο α) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 332/2002²¹.

¹⁸ ΕΕ L 280 της 18.10.2016, σ. 30.

¹⁹ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1466/97 του Συμβουλίου, της 7ης Ιουλίου 1997, για την ενίσχυση της εποπτείας της δημοσιονομικής κατάστασης και την εποπτεία και το συντονισμό των οικονομικών πολιτικών, ΕΕ L 209 της 2.8.1997, σ. 1.

²⁰ Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 1176/2011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Νοεμβρίου 2011, σχετικά με την πρόληψη και τη διόρθωση των υπερβολικών μακροοικονομικών ανισορροπιών, ΕΕ L 306 της 23.11.2011, σ. 25.

²¹ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 332/2002 του Συμβουλίου, ΕΕ L 53/1 της 23.2.2002, σ. 1.

2. Μετά την έναρξη ισχύος της συμφωνίας, τα κράτη μέλη είναι επιλέξιμα για επιδότηση επιτοκίου μόνον εφόσον συμμορφώνονται προς τις υποχρεώσεις τους δυνάμει της συμφωνίας.

Άρθρο 4

Κριτήρια ενεργοποίησης

1. Ένα κράτος μέλος θεωρείται ότι αντιμετωπίζει μεγάλο ασύμμετρο κλυδωνισμό εάν πληρούνται ταυτοχρόνως τα ακόλουθα κριτήρια ενεργοποίησης:

α) το τριμηνιαίο εθνικό ποσοστό ανεργίας υπερβαίνει το μέσο ποσοστό ανεργίας στο οικείο κράτος μέλος που αντιστοιχεί σε χρονικό διάστημα 60 τριμήνων τα οποία προηγούνται του τριμήνου κατά το οποίο υποβάλλεται η αίτηση·

β) το τριμηνιαίο εθνικό ποσοστό ανεργίας έχει αυξηθεί κατά περισσότερο από μία ποσοστιαία μονάδα σε σύγκριση με το ποσοστό ανεργίας που είχε παρατηρηθεί κατά το ίδιο τρίμηνο του προηγούμενου έτους.

2. Το ποσοστό ανεργίας για τους σκοπούς της παραγράφου 1 προσδιορίζεται βάσει του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 577/98²².

Ειδικότερα, αναφέρεται στο ποσοστό ανεργίας για το σύνολο του πληθυσμού, για όλες τις ηλικιακές ομάδες, ως ποσοστό του ενεργού πληθυσμού.

3. Το τριμηνιαίο εθνικό ποσοστό ανεργίας που χρησιμοποιείται για τους σκοπούς της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου και του άρθρου 8 παράγραφος 1 στοιχείο γ) προσαρμόζεται στα εποχικά δεδομένα.

Άρθρο 5

Στηριζόμενες επενδύσεις

1. Κράτος μέλος που επωφελείται από στήριξη από την EISF, σε οποιοδήποτε δεδομένο έτος κατά το οποίο λαμβάνει δάνειο στο πλαίσιο της EISF, προβαίνει στα εξής:

α) επενδύει σε επιλέξιμες δημόσιες επενδύσεις ποσό που αντιστοιχεί τουλάχιστον στο ποσό του δανείου EISF·

β) διατηρεί το ίδιο επίπεδο δημόσιων επενδύσεών του σε σύγκριση με το μέσο επίπεδο των δημόσιων επενδύσεών του κατά την προηγούμενη πενταετία.

Ωστόσο, η Επιτροπή δύναται να συμπεράνει, κατά την έκδοση απόφασης σύμφωνα με το άρθρο 6 παράγραφος 2, ότι το εν λόγω επίπεδο δημόσιων επενδύσεων είναι μη βιώσιμο, οπότε και προσδιορίζει το επίπεδο δημόσιων επενδύσεων που πρέπει να διατηρηθεί.

2. Κατά το έτος που έπεται της εκταμίευσης του δανείου EISF, η Επιτροπή εξετάζει κατά πόσον το οικείο κράτος μέλος έχει τηρήσει τα κριτήρια που αναφέρονται στην παράγραφο 1. Ειδικότερα, η Επιτροπή επαληθεύει επίσης τον βαθμό στον οποίο το οικείο κράτος μέλος έχει διατηρήσει επιλέξιμες δημόσιες επενδύσεις σε προγράμματα που στηρίζονται από την Ένωση, στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Ταμείου Περιφερειακής Ανάπτυξης, του Ταμείου

²² Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 577/98 του Συμβουλίου, της 9ης Μαρτίου 1998, για τη διενέργεια δειγματοληπτικής έρευνας εργατικού δυναμικού στην Κοινότητα, ΕΕ L 77 της 14.3.1998, σ. 3.

Συνοχής, του Ευρωπαϊκού Κοινωνικού Ταμείου, του Ευρωπαϊκού Ταμείου Θάλασσας και Αλιείας και του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Αγροτικής Ανάπτυξης.

Εάν η Επιτροπή, κατόπιν ακρόασης του οικείου κράτους μέλους, καταλήξει στο συμπέρασμα ότι οι προϋποθέσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 1 δεν έχουν τηρηθεί, εκδίδει απόφαση:

α) με την οποία αιτείται την πρόωρη αποπληρωμή του συνόλου ή μέρους του δανείου EISF, κατά περίπτωση· και

β) με την οποία αποφασίζει ότι, μετά την αποπληρωμή του δανείου EISF, το οικείο κράτος μέλος δεν δικαιούται να λάβει επιδότηση επιτοκίου.

Η Επιτροπή εκδίδει την απόφασή της αμελλητί και τη δημοσιοποιεί.

ΜΕΡΟΣ ΙΙΙ

ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΚΑΙ ΜΟΡΦΗ ΤΗΣ ΣΤΗΡΙΞΗΣ ΑΠΟ ΤΗΝ EISF

Άρθρο 6

Διαδικασία χορήγησης στήριξης από την EISF

1. Όταν κράτος μέλος πληροί τα κριτήρια επιλεξιμότητας που αναφέρονται στο άρθρο 3 και αντιμετωπίζει μεγάλο ασύμμετρο κλυδωνισμό που αναφέρεται στο άρθρο 4, μπορεί να υποβάλει στην Επιτροπή αίτηση μία φορά ετησίως, προκειμένου να λάβει στήριξη από την EISF. Το κράτος μέλος αναφέρει τις ανάγκες του για στήριξη.

Η Επιτροπή αξιολογεί και απαντά στις αιτήσεις με τη σειρά που τις παραλαμβάνει. Ενεργεί αμελλητί.

2. Η Επιτροπή αποφασίζει σχετικά με τους όρους της στήριξης από την EISF. Η απόφαση περιλαμβάνει το ποσό, τη μέση ληκτότητα, τον τύπο τιμολόγησης και την περίοδο διαθεσιμότητας του δανείου EISF και το ύψος της επιδότησης επιτοκίου, καθώς και τους άλλους λεπτομερείς κανόνες που είναι αναγκαίοι για την υλοποίηση της στήριξης. Κατά τη λήψη της απόφασης σχετικά με τους όρους της στήριξης από την EISF, η Επιτροπή λαμβάνει υπόψη το ποσό που θεωρείται βιώσιμο, κατά την έννοια του άρθρου [210 παράγραφος 3] του κανονισμού (ΕΕ, Ευρατόμ) αριθ. XX (ο «δημοσιονομικός κανονισμός»), για πιστώσεις πληρωμών κάτω το ανώτατο όριο των ιδίων πόρων.

ΜΕΡΟΣ ΙV

ΠΟΣΟ ΣΤΗΡΙΞΗΣ ΑΠΟ ΤΗΝ EISF

Άρθρο 7

Μέγιστο ποσό δανείων

Το εκκρεμές ποσό, σε κεφάλαιο, των δανείων που χορηγούνται στα κράτη μέλη βάσει του παρόντος κανονισμού περιορίζεται σε 30 δισ. EUR.

Άρθρο 8

Ποσό δανείου στο πλαίσιο της EISF

1. Υπό την επιφύλαξη της παραγράφου 3, το ποσό του δανείου EISF (S) προσδιορίζεται σύμφωνα με τον ακόλουθο τύπο:

$$S = \beta \times I_S \times (\text{Αύξηση της ανεργίας}_{\text{ΚΜ}} - \text{κατώτατο επίπεδο})$$

υπό τον όρο $S \leq I_S$

Για τον σκοπό του παρόντος τύπου, ισχύουν οι ακόλουθοι ορισμοί:

α) « β »: 0,66.

β) « I_S »: το μέγιστο επίπεδο των επιλέξιμων δημόσιων επενδύσεων που μπορεί να στηρίξει η EISF στο οικείο κράτος μέλος, όπως αναφέρεται στην παράγραφο 2.

γ) «Αύξηση της ανεργίας_{ΚΜ}»: η αύξηση του τριμηνιαίου εθνικού ποσοστού απασχόλησης που αναφέρεται στο άρθρο 4 παράγραφος 1 στοιχείο β), εκφρασμένη σε ποσοστιαίες μονάδες.

δ) «κατώτατο επίπεδο»: το κατώτατο όριο που ορίζεται στο άρθρο 4 παράγραφος 1 στοιχείο β), εκφρασμένο σε ποσοστιαίες μονάδες.

Εντούτοις, η Επιτροπή μπορεί να αυξήσει το ποσό του δανείου EISF (S) έως το ποσό του I_S , σε περίπτωση που το οικείο κράτος μέλος αντιμετωπίζει μεγάλο ασύμμετρο κλυδωνισμό μεγάλης σοβαρότητας.

2. Το ανώτατο επίπεδο επιλέξιμων δημόσιων επενδύσεων που μπορεί να στηρίξει η EISF σε ένα κράτος μέλος (I_S) προσδιορίζεται σύμφωνα με τον ακόλουθο τύπο:

$$I_S = \alpha \times \frac{\text{Μέσος όρος Δημόσιων Επενδύσεων}_{\text{VEE}}}{\text{ΑΕΠ}_{\text{EE}}} \times \text{ΑΕΠ}_{\text{ΚΜ}}$$

Για τους σκοπούς του παρόντος τύπου, ισχύουν οι ακόλουθοι ορισμοί:

α) « α »: 11,5.

β) « $\frac{\text{Μέσος όρος Δημόσιων Επενδύσεων}_{\text{VEE}}}{\text{ΑΕΠ}_{\text{EE}}}$ »: ο λόγος των επιλέξιμων δημόσιων επενδύσεων προς το ΑΕΠ της Ένωσης, σε τρέχουσες τιμές και κατά μέσο όρο για χρονικό διάστημα πέντε ολόκληρων ετών πριν από την αίτηση για στήριξη από την EISF σύμφωνα με το άρθρο 6 παράγραφος 1.

γ) « $\text{ΑΕΠ}_{\text{ΚΜ}}$ »: το ΑΕΠ του οικείου κράτους μέλους, σε τρέχουσες τιμές και κατά μέσο όρο για χρονικό διάστημα πέντε ολόκληρων ετών πριν από την αίτηση για στήριξη σύμφωνα με το άρθρο 6 παράγραφος 1.

3. Ένα δάνειο EISF δεν μπορεί να υπερβαίνει το 30 τοις εκατό του διαθέσιμου ποσού που αναφέρεται στο άρθρο 7, μετά την αφαίρεση του συνολικού ποσού των εκκρεμών δανείων που έχουν χορηγηθεί από την EISF.

Άρθρο 9

Ποσό επιδότησης επιτοκίου στο πλαίσιο της EISF

1. Η επιδότηση επιτοκίου (IRS) συνεισφέρει στο κόστος των τόκων του δανείου EISF με το οποίο επιβαρύνονται τα κράτη μέλη. Το ποσό της επιδότησης επιτοκίου EISF προσδιορίζεται σύμφωνα με τον ακόλουθο τύπο:

$$IRS = 100 \text{ τοις εκατό του κόστους επιτοκίου}_{KM}$$

Για τους σκοπούς της παρούσας διάταξης, το «κόστος επιτοκίου» είναι το ποσό των τόκων βάσει του τύπου τιμολόγησης που προσδιορίζεται στην απόφαση της Επιτροπής και αναφέρεται στο άρθρο 6 παράγραφος 2, λαμβανομένης υπόψη τυχόν αναχρηματοδότησης σύμφωνα με το άρθρο 12 παράγραφος 4.

2. Η Επιτροπή εξουσιοδοτείται να εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις, σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 21, για την τροποποίηση του παρόντος κανονισμού προσδιορίζοντας το ποσοστό που αναφέρεται στην παράγραφο 1, όταν τούτο φαίνεται αναγκαίο ενόψει της εκτέλεσης της συμφωνίας ή της ενδεχόμενης αναβολής των πληρωμών σύμφωνα με το άρθρο 18 παράγραφος 2.

Άρθρο 10

Χρηματοδοτική στήριξη από τον ΕΜΣ ή τον νόμιμο διάδοχο αυτού

1. Σε περίπτωση που ο ΕΜΣ ή ο νόμιμος διάδοχος αυτού παράσχει χρηματοδοτική ενίσχυση σε κράτη μέλη για τη στήριξη επιλέξιμων δημόσιων επενδύσεων υπό όρους και προϋποθέσεις που συνάδουν προς τον παρόντα κανονισμό, η Επιτροπή εξουσιοδοτείται να εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις, σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 21, ώστε:

α) να συμπληρώνει τον παρόντα κανονισμό, διευκρινίζοντας την ανταλλαγή πληροφοριών μεταξύ της Επιτροπής και του ΕΜΣ ή του νόμιμου διαδόχου αυτού αναφορικά με τα στοιχεία που αναφέρονται στο άρθρο 6 παράγραφος 2.

β) να συμπληρώνει τον παρόντα κανονισμό, καθορίζοντας κανόνες συμπληρωματικότητας μεταξύ της χρηματοδοτικής ενίσχυσης από τον ΕΜΣ ή τον νόμιμο διάδοχο αυτού και των ποσών της στήριξης από την EISF που υπολογίζονται σύμφωνα με τα άρθρα 8 και 9.

γ) να τροποποιεί ή να συμπληρώνει τα άρθρα 9 και 18, ώστε να είναι εφικτή η χορήγηση επιδότησης επιτοκίου από το Ταμείο Στήριξης της Σταθεροποίησης στα κράτη μέλη για το κόστος επιτοκίου που επιβάλλεται στη χρηματοδοτική ενίσχυση που παρέχεται από τον ΕΜΣ ή τον νόμιμο διάδοχο αυτού στα κράτη μέλη για τη στήριξη των επιλέξιμων δημόσιων επενδύσεων.

ΜΕΡΟΣ V

ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ ΕΚΤΑΜΙΕΥΣΗΣ ΚΑΙ ΕΚΤΕΛΕΣΗΣ

Τίτλος I

Δάνεια

Άρθρο 11

Εκταμίευση του δανείου

1. Το δάνειο EISF εκταμιεύεται, σε κεφάλαιο, εφάπαξ.

Άρθρο 12

Δανειοληπτικές και δανειοδοτικές πράξεις

1. Οι δανειοληπτικές και δανειοδοτικές πράξεις εκτελούνται σε ευρώ.
2. Αφού η Επιτροπή λάβει απόφαση σύμφωνα με το άρθρο 6 παράγραφος 2, η Επιτροπή εξουσιοδοτείται να δανειστεί στις κεφαλαιαγορές ή από χρηματοπιστωτικά ιδρύματα την καταλληλότερη στιγμή μεταξύ των προγραμματισμένων εκταμιεύσεων, ώστε να βελτιστοποιείται το κόστος της χρηματοδότησης και να διαφυλάσσεται η φήμη της ως εκδότη στις αγορές. Τα κεφάλαια που έχουν αντληθεί, αλλά δεν έχουν ακόμη εκταμιευθεί, παραμένουν σε ειδικό λογαριασμό μετρητών ή τίτλων, του οποίου ο χειρισμός γίνεται σύμφωνα με τους κανόνες που εφαρμόζονται στις πράξεις εκτός προϋπολογισμού, και δεν μπορούν να χρησιμοποιηθούν για κανέναν άλλον σκοπό, πλην της παροχής οικονομικής στήριξης σε κράτη μέλη στο πλαίσιο του παρόντος μηχανισμού.
3. Όταν χορηγείται δάνειο EISF σε κράτος μέλος το οποίο συνοδεύεται από ρήτρα πρόωρης αποπληρωμής και το κράτος αποφασίζει να κάνει χρήση αυτής της ευχέρειας, η Επιτροπή λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα.
4. Μετά από αίτηση του κράτους μέλους ή με πρωτοβουλία της Επιτροπής, και εφόσον οι συνθήκες επιτρέπουν βελτίωση του επιτοκίου του δανείου EISF, η Επιτροπή μπορεί να προβεί σε αναχρηματοδότηση τμήματος ή του συνόλου των αρχικών δανείων ή σε αναδιάρθρωση των αντίστοιχων χρηματοδοτικών όρων.

Άρθρο 13

Δαπάνες

Υπό την επιφύλαξη του άρθρου 9, οι δαπάνες στις οποίες υποβάλλεται η Ένωση για τη σύναψη και την εκτέλεση κάθε πράξης επιβαρύνουν το κράτος μέλος που λαμβάνει το δάνειο στο πλαίσιο της EISF.

Άρθρο 14

Διαχείριση των δανείων

1. Η Επιτροπή λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα για τη διαχείριση των δανείων από κοινού με την ΕΚΤ.
2. Το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος ανοίγει ειδικό λογαριασμό στην εθνική κεντρική τράπεζά του, για τη διαχείριση της λαμβανόμενης στήριξης από την EISF. Επίσης καταθέτει το οφειλόμενο, βάσει του δανείου EISF, κεφάλαιο και τόκους σε λογαριασμό στην ΕΚΤ, 14 εργάσιμες ημέρες TARGET2 πριν από την αντίστοιχη προθεσμία εξόφλησης.

Τίτλος II

Επιδότηση επιτοκίου

Άρθρο 15

Εκταμίευση της επιδότησης επιτοκίου

Υπό την επιφύλαξη του άρθρου 5 παράγραφος 2 και του άρθρου 16, η επιδότηση επιτοκίου καταβάλλεται στο οικείο κράτος μέλος κατά τη στιγμή που το κράτος μέλος αποπληρώνει το οφειλόμενο δάνειο ή τόκο.

Τίτλος III

Έλεγχος

Άρθρο 16

Λογιστικοί και άλλοι έλεγχοι

1. Υπό την επιφύλαξη του άρθρου 27 του καταστατικού του Συστήματος Ευρωπαϊκών Κεντρικών Τραπεζών και της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, το Ευρωπαϊκό Ελεγκτικό Συνέδριο έχει το δικαίωμα να διενεργεί στο οικείο κράτος μέλος οιοσδήποτε δημοσιονομικούς ή λογιστικούς ελέγχους κρίνει αναγκαίους για τη διαχείριση της στήριξης από την EISF.
2. Η Επιτροπή, συμπεριλαμβανομένης της Ευρωπαϊκής Υπηρεσίας Καταπολέμησης της Απάτης, έχει ιδίως το δικαίωμα να αποστέλλει υπαλλήλους της ή δεόντως εξουσιοδοτημένους αντιπροσώπους για τη διενέργεια τεχνικών ή δημοσιονομικών ή άλλων ελέγχων που κρίνει αναγκαίους στο οικείο κράτος μέλος οι οποίοι αφορούν τη στήριξη από την EISF.
3. Οι λογιστικοί έλεγχοι σχετικά με τη χρήση της συνεισφοράς της Ένωσης που διενεργούνται από πρόσωπα ή οντότητες, μεταξύ αυτών πρόσωπα ή οντότητες άλλα από εκείνα που έχουν εξουσιοδοτηθεί από τα θεσμικά όργανα ή οργανισμούς της Ένωσης, συνιστούν τη βάση για τη γενική αξιοπιστία σύμφωνα με το άρθρο [127] του δημοσιονομικού κανονισμού.

ΜΕΡΟΣ VI

ΤΟ ΤΑΜΕΙΟ ΣΤΗΡΙΞΗΣ ΤΗΣ ΣΤΑΘΕΡΟΠΟΙΗΣΗΣ

Άρθρο 17

Σύσταση του Ταμείου Στήριξης της Σταθεροποίησης

1. Ιδρύεται το Ταμείο Στήριξης της Σταθεροποίησης.
2. Το Ταμείο Στήριξης της Σταθεροποίησης τροφοδοτείται από:
  - α) συνεισφορές από τα κράτη μέλη, όπως προβλέπεται στη συμφωνία·
  - β) αποδόσεις επενδεδυμένων πόρων του Ταμείου Στήριξης της Σταθεροποίησης·
  - γ) αποπληρωμές επιδοτήσεων επιτοκίου από κράτη μέλη, σύμφωνα με το άρθρο 5 παράγραφος 2 στοιχείο β).
3. Τα έσοδα του Ταμείου Στήριξης της Σταθεροποίησης που προβλέπονται στην παράγραφο 2 στοιχείο α) συνιστούν εξωτερικά έσοδα με ειδικό προορισμό, ενώ τα έσοδα που

προβλέπονται στην παράγραφο 2 στοιχείο γ) συνιστούν εσωτερικά έσοδα με ειδικό προορισμό, σύμφωνα με το άρθρο [21 παράγραφος 4] του δημοσιονομικού κανονισμού.

4. Για τους σκοπούς του υπολογισμού των συνεισφορών που αναφέρονται στην παράγραφο 2 στοιχείο α), η ΕΚΤ γνωστοποιεί στην Επιτροπή, το αργότερο έως τις 30 Απριλίου δεδομένου έτους, το ποσό του νομισματικού εισοδήματος που κατανέμεται στις εθνικές κεντρικές τράπεζες του Ευρωσυστήματος, σύμφωνα με το άρθρο 32 του πρωτοκόλλου αριθ. 4 σχετικά με το καταστατικό του Ευρωπαϊκού Συστήματος Κεντρικών Τραπεζών και της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας.

Άρθρο 18

Χρήση του Ταμείου Στήριξης της Σταθεροποίησης

1. Οι πόροι του Ταμείου Στήριξης της Σταθεροποίησης μπορούν να χρησιμοποιούνται αποκλειστικά για την καταβολή επιδοτήσεων επιτοκίου στα κράτη μέλη, όπως αναφέρεται στο άρθρο 9.

2. Η καταβολή της επιδότησης επιτοκίου δεν υπερβαίνει το 30 τοις εκατό των διαθέσιμων μέσων του Ταμείου Στήριξης της Σταθεροποίησης κατά τη στιγμή της καταβολής της εν λόγω πληρωμής στο οικείο κράτος μέλος. Κάθε περαιτέρω πληρωμή αναβάλλεται. Οποιοσδήποτε νέες συνεισφορές στο Ταμείο Στήριξης της Σταθεροποίησης, που αναφέρονται στο άρθρο 17 παράγραφος 2, χρησιμοποιούνται καταρχάς για την εκτέλεση ετεροχρονισμένων πληρωμών στα οικεία κράτη μέλη. Σε περίπτωση περισσότερων της μίας ετεροχρονισμένων πληρωμών, η σειρά εκτέλεσης των εν λόγω πληρωμών καθορίζεται ανάλογα με τη χρονική διάρκεια της αναβολής, αρχής γενομένης από το μεγαλύτερο χρονικό διάστημα.

Άρθρο 19

Διαχείριση του Ταμείου Στήριξης της Σταθεροποίησης

1. Η Επιτροπή διαχειρίζεται άμεσα το Ταμείο Στήριξης της Σταθεροποίησης, σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό και τις κατ' εξουσιοδότηση πράξεις που αναφέρονται στην παράγραφο 3.

2. Η Επιτροπή έχει συνετή και ασφαλή επενδυτική στρατηγική, η οποία προβλέπεται στις κατ' εξουσιοδότηση πράξεις που αναφέρονται στην παράγραφο 3, σύμφωνα με την αρχή της χρηστής δημοσιονομικής διαχείρισης και με βάση κατάλληλους κανόνες προληπτικής εποπτείας, και επενδύει τα ποσά που τηρούνται στο Ταμείο Στήριξης της Σταθεροποίησης σε ταμειακά διαθέσιμα και ταμειακά ισοδύναμα μέσω χρηματαγοράς, χρεωστικούς και πιστωτικούς τίτλους, όπως προθεσμιακές καταθέσεις, ομόλογα, γραμμάτια, υποχρεώσεις ή τίτλους εξασφαλισμένους με περιουσιακά στοιχεία, μεταξύ άλλων με τοκομερίδια κυμαινόμενου ή μηδενικού επιτοκίου, καθώς και τίτλους που συνδέονται με ορισμένο δείκτη. Οι επενδύσεις διαφοροποιούνται επαρκώς από τομεακή, γεωγραφική και αναλογική άποψη. Η απόδοση των επενδύσεων αυτών είναι προς όφελος του Ταμείου Στήριξης της Σταθεροποίησης.

3. Η Επιτροπή εξουσιοδοτείται να εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις οι οποίες συμπληρώνουν τον παρόντα κανονισμό, καθορίζοντας τους λεπτομερείς κανόνες για τη διαχείριση του Ταμείου Στήριξης της Σταθεροποίησης και γενικές αρχές και κριτήρια για την επενδυτική στρατηγική του, σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 21.

ΜΕΡΟΣ VII
ΠΟΙΟΤΗΤΑ ΤΩΝ ΣΥΣΤΗΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΠΡΑΚΤΙΚΩΝ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΤΩΝ
ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΠΕΝΔΥΣΕΩΝ

Άρθρο 20

Ποιότητα των συστημάτων και πρακτικών διαχείρισης των δημόσιων επενδύσεων

1. Για την ενίσχυση του αντικτύπου των δημόσιων επενδύσεων και της δυναμικής στήριξης στο πλαίσιο της EISF, τα κράτη μέλη προβαίνουν στις αναγκαίες ενέργειες για την επίτευξη και τη διατήρηση υψηλής ποιότητας συστημάτων και πρακτικών διαχείρισης των δημόσιων επενδύσεων.
2. Έως [ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ δύο έτη από την έναρξη ισχύος του παρόντος κανονισμού] το αργότερο και, ακολούθως, ανά πέντε έτη, η Επιτροπή εξετάζει την ποιότητα των συστημάτων και πρακτικών διαχείρισης των δημόσιων επενδύσεων στα κράτη μέλη. Η Επιτροπή καταρτίζει έκθεση η οποία περιλαμβάνει μια ποιοτική αξιολόγηση και μια βαθμολογία βάσει ενός συνόλου δεικτών και, εάν είναι αναγκαίο, συστάσεις για τη βελτίωση της ποιότητας των συστημάτων και πρακτικών διαχείρισης των δημόσιων επενδύσεων. Η έκθεση δημοσιοποιείται.
3. Η μεθοδολογία για την αξιολόγηση της ποιότητας των συστημάτων και πρακτικών διαχείρισης των δημόσιων επενδύσεων των κρατών μελών περιγράφεται στο παράρτημα. Η Επιτροπή αξιολογεί, σε τακτική βάση, την καταλληλότητα της μεθοδολογίας και των κριτηρίων που χρησιμοποιούνται, και προβαίνει σε προσαρμογές ή τροποποιήσεις, όταν χρειάζεται. Η Επιτροπή δημοσιοποιεί τις αλλαγές στην υποκείμενη μεθοδολογία και τα κριτήρια.
4. Η Επιτροπή εξουσιοδοτείται να εγκρίνει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις για την τροποποίηση ή τη συμπλήρωση του παρόντος κανονισμού, επικαιροποιώντας τη μεθοδολογία και τα κριτήρια που αναφέρονται στην παράγραφο 3, σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 21.

ΜΕΡΟΣ VIII
ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 21

Άσκηση της εξουσιοδότησης

1. Η εξουσία να εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις ανατίθεται στην Επιτροπή υπό τους όρους του παρόντος άρθρου.
2. Η εξουσιοδότηση που αναφέρεται στο άρθρο 10, στο άρθρο 19 παράγραφος 3 και στο άρθρο 20 παράγραφος 5 ανατίθεται στην Επιτροπή επ' αόριστον από την [ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ/έναρξης ισχύος του παρόντος κανονισμού].
3. Η εξουσιοδότηση που αναφέρεται στο άρθρο 10, στο άρθρο 19 παράγραφος 3 και στο άρθρο 20 παράγραφος 5 μπορεί να ανακληθεί ανά πάσα στιγμή από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ή το Συμβούλιο. Η απόφαση ανάκλησης επιφέρει τη λήξη της εξουσιοδότησης

που προσδιορίζεται στην εν λόγω απόφαση. Αρχίζει να ισχύει την επομένη της δημοσίευσης της απόφασης στην Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή σε μεταγενέστερη ημερομηνία που ορίζεται σε αυτή. Δεν θίγει το κύρος των κατ' εξουσιοδότηση πράξεων που ισχύουν ήδη.

4. Πριν από την έκδοση κατ' εξουσιοδότηση πράξης, η Επιτροπή συμβουλευεται τους εμπειρογνώμονες που ορίζονται από τα κράτη μέλη, σύμφωνα με τις αρχές που καθορίζονται στη διοργανική συμφωνία για τη βελτίωση του νομοθετικού έργου, της 13ης Απριλίου 2016.

5. Μόλις εκδώσει κατ' εξουσιοδότηση πράξη, η Επιτροπή την κοινοποιεί ταυτόχρονα στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο.

6. Η κατ' εξουσιοδότηση πράξη που εκδίδεται δυνάμει του άρθρου 10, του άρθρου 19 παράγραφος 3 και του άρθρου 20 παράγραφος 5 τίθεται σε ισχύ μόνον εφόσον δεν έχει διατυπωθεί αντίρρηση από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ή το Συμβούλιο εντός τριών μηνών από την ημέρα που η πράξη κοινοποιείται στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο ή εάν, πριν λήξει η προθεσμία αυτή, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο ενημερώσουν αμφότερα την Επιτροπή ότι δεν θα προβάλουν αντιρρήσεις. Κατόπιν πρωτοβουλίας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου ή του Συμβουλίου, η προθεσμία αυτή παρατείνεται κατά τρεις μήνες.

Άρθρο 22

Υποβολή εκθέσεων και επανεξέταση

1. Οι δείκτες για την υποβολή εκθέσεων σχετικά με την πρόοδο του κανονισμού προς την επίτευξη των στόχων που τίθενται στην αιτιολογική σκέψη 36 και στο άρθρο 1 προβλέπονται στο παράρτημα 2.

2. Για να διασφαλιστεί η αποτελεσματική αξιολόγηση της προόδου του προγράμματος ως προς την επίτευξη των στόχων του, η Επιτροπή εξουσιοδοτείται να εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις, σύμφωνα με το άρθρο 21, προκειμένου να τροποποιήσει το παράρτημα II, με την αναθεώρηση και τη συμπλήρωση των δεικτών, εάν κρίνεται αναγκαίο, και να συμπληρώσει τον παρόντα κανονισμό με διατάξεις για την καθιέρωση ενός πλαισίου παρακολούθησης και αξιολόγησης.

3. Το σύστημα αναφοράς των επιδόσεων διασφαλίζει ότι τα δεδομένα για την παρακολούθηση της εφαρμογής και των αποτελεσμάτων συγκεντρώνονται αποδοτικά, αποτελεσματικά και εγκαίρως. Για τον σκοπό αυτό, επιβάλλονται αναλογικές απαιτήσεις υποβολής εκθέσεων στους αποδέκτες της στήριξης από την EISF.

4. Οι αξιολογήσεις πραγματοποιούνται εγκαίρως, ώστε να τροφοδοτούν με στοιχεία τη διαδικασία λήψης αποφάσεων.

5. Ενδιάμεση αξιολόγηση της EISF διενεργείται όταν υπάρχουν επαρκή διαθέσιμα στοιχεία σχετικά με την εφαρμογή της. Τελική αξιολόγηση της EISF διενεργείται από την Επιτροπή τέσσερα έτη μετά την έναρξη ισχύος του παρόντος κανονισμού.

Στην εν λόγω αξιολόγηση εξετάζεται, μεταξύ άλλων,

α) η αποτελεσματικότητα του παρόντος κανονισμού·

β) η συνεισφορά της EISF στην άσκηση των οικονομικών πολιτικών των κρατών μελών κατά τρόπο ώστε να ενισχύεται η συνοχή στην Ένωση·

γ) η συμβολή του παρόντος κανονισμού στην επίτευξη της στρατηγικής της Ένωσης για την ανάπτυξη και την απασχόληση·

δ) η σκοπιμότητα της ανάπτυξης ενός προαιρετικού μηχανισμού ασφάλισης, ο οποίος θα εξυπηρετεί τον σκοπό της μακροοικονομικής σταθεροποίησης.

Εάν χρειάζεται, η αξιολόγηση συνοδεύεται από πρόταση για τροποποιήσεις του παρόντος κανονισμού.

6. Η Επιτροπή ανακοινώνει τα συμπεράσματα της αξιολόγησης, καθώς και τις σχετικές παρατηρήσεις της, στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο, την Ευρωομάδα, την Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή και την Επιτροπή των Περιφερειών.

Άρθρο 23

Έναρξη ισχύος

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την [εικοστή ημέρα] από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Το άρθρο 2 παράγραφος 2 στοιχείο β) αρχίζει να ισχύει την [ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ].

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες,

Για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο
[Ο Πρόεδρος]/[Η Πρόεδρος]

Για το Συμβούλιο
[Ο Πρόεδρος]/[Η Πρόεδρος]

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟ ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΟ ΔΕΛΤΙΟ

1. ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΗΣ ΠΡΟΤΑΣΗΣ/ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑΣ

- 1.1. Τίτλος της πρότασης/πρωτοβουλίας
- 1.2. Σχετικοί τομείς πολιτικής (ομάδα προγραμμάτων)
- 1.3. Χαρακτήρας της πρότασης/πρωτοβουλίας
- 1.4. Αιτιολόγηση της πρότασης/πρωτοβουλίας
- 1.5. Διάρκεια και δημοσιονομικές επιπτώσεις
- 1.6. Προβλεπόμενοι τρόποι διαχείρισης

2. ΜΕΤΡΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ

- 2.1. Κανόνες παρακολούθησης και υποβολής εκθέσεων
- 2.2. Σύστημα διαχείρισης και ελέγχου
- 2.3. Μέτρα για την πρόληψη περιπτώσεων απάτης και παρατυπίας

3. ΕΚΤΙΜΩΜΕΝΕΣ ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΕΣ ΕΠΙΠΤΩΣΕΙΣ ΤΗΣ ΠΡΟΤΑΣΗΣ/ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑΣ

- 3.1. Τομείς του πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου και γραμμές δαπανών του προϋπολογισμού που επηρεάζονται
- 3.2. Εκτιμώμενες επιπτώσεις στις δαπάνες
  - 3.2.1. *Συνοπτική παρουσίαση των εκτιμώμενων επιπτώσεων στις δαπάνες*
  - 3.2.2. *Εκτιμώμενες επιπτώσεις στις πιστώσεις διοικητικού χαρακτήρα*
  - 3.2.3. *Συμμετοχή τρίτων στη χρηματοδότηση*
- 3.3. Εκτιμώμενες επιπτώσεις στα έσοδα

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟ ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΟ ΔΕΛΤΙΟ

1. ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΗΣ ΠΡΟΤΑΣΗΣ/ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑΣ

1.1. Τίτλος της πρότασης/πρωτοβουλίας

Πρόταση κανονισμού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για τη δημιουργία μιας Ευρωπαϊκής Λειτουργίας Σταθεροποίησης Επενδύσεων

1.2. Σχετικοί τομείς πολιτικής (ομάδα προγραμμάτων)

Οικονομική και Νομισματική Ένωση

1.3. Η πρόταση/πρωτοβουλία αφορά:

νέα δράση

νέα δράση μετά από πιλοτικό έργο/προπαρασκευαστική δράση²³

την παράταση υφιστάμενης δράσης

συγχώνευση ή επαναπροσανατολισμό μίας ή περισσότερων δράσεων προς άλλη/νέα δράση

1.4. Αιτιολόγηση της πρότασης/πρωτοβουλίας

1.4.1. Βραχυπρόθεσμη ή μακροπρόθεσμη κάλυψη αναγκών, συμπεριλαμβανομένου λεπτομερούς χρονοδιαγράμματος για τη σταδιακή υλοποίηση της πρωτοβουλίας

Η πρωτοβουλία αυτή αποτελεί τη συνέχεια στην ανακοίνωση της Επιτροπής, της 6ης Δεκεμβρίου 2017, σχετικά με τα νέα δημοσιονομικά μέσα για τη σταθερότητα της ζώνης του ευρώ στο πλαίσιο της Ένωσης, η οποία εντάσσεται σε δέσμη πρωτοβουλιών για την εμβάθυνση της Οικονομικής και Νομισματικής Ένωσης της Ευρώπης. Βασίζεται, ιδίως, στην έκθεση των πέντε Προέδρων σχετικά με την ολοκλήρωση της Οικονομικής και Νομισματικής Ένωσης της Ευρώπης, της 22ας Ιουνίου 2015, και στο έγγραφο προβληματισμού της Επιτροπής σχετικά με την εμβάθυνση της Οικονομικής και Νομισματικής Ένωσης, της 31ης Μαΐου 2017.

Εφαρμόζεται στα κράτη μέλη της ζώνης του ευρώ, καθώς και στα κράτη μέλη που έχουν προσχωρήσει στον ΜΣΙ ΙΙ, υπό την προϋπόθεση ότι πληρούν τα κριτήρια επιλεξιμότητας και ενεργοποίησης που καθορίζονται στον κανονισμό.

Ο παρών κανονισμός θα αρχίζει να ισχύει την [20^η ημέρα από] τη δημοσίευσή του στην Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

1.4.2. Προστιθέμενη αξία της ενωσιακής παρέμβασης (που μπορεί να προκύπτει από διάφορους παράγοντες, π.χ. οφέλη από τον συντονισμό, ασφάλεια δικαίου, μεγαλύτερη αποτελεσματικότητα ή συμπληρωματικότητα). Για τους σκοπούς του παρόντος σημείου «προστιθέμενη αξία της ενωσιακής παρέμβασης» είναι η αξία που απορρέει από την παρέμβαση της Ένωσης και η οποία είναι επιπρόσθετη στην αξία που θα είχε δημιουργηθεί αν τα κράτη μέλη ενεργούσαν μεμονωμένα.

Λόγοι για ανάληψη δράσης σε ευρωπαϊκό επίπεδο (εκ των προτέρων): Σε μια νομισματική ένωση υπάρχουν αρκετές γραμμές άμυνας έναντι κλυδωνισμών που

²³ Όπως αναφέρεται στο άρθρο 58 παράγραφος 2 στοιχείο α) ή β) του δημοσιονομικού κανονισμού.

προκαλούν διαταραχές: ευέλικτες αγορές, περιλαμβανομένων αποδοτικών χρηματοπιστωτικών αγορών, υγιείς κυβερνητικές πολιτικές (όπως η συσσώρευση δημοσιονομικών αποθεμάτων σε ευνοϊκές οικονομικές συνθήκες, ώστε να υπάρχει περιθώριο για την απορρόφηση ενδεχόμενων κλυδωνισμών) και ένα σύνολο κοινών μέσων για την αντιμετώπιση καταστάσεων κρίσης. Εντούτοις, ακόμη και όλα αυτά τα στοιχεία, σε περίπτωση μεγάλων κλυδωνισμών, δεν επαρκούν για να διασφαλίσουν τη δέουσα οικονομική σταθεροποίηση, ιδίως σε μικρές ανοικτές οικονομίες, όπως αποδείχτηκε με την πρόσφατη χρηματοπιστωτική κρίση. Χρειάζεται ένα δημοσιονομικό μέσο σε επίπεδο ζώνης του ευρώ για την αντιμετώπιση μεγάλων κλυδωνισμών, ώστε να αποφεύγεται η υπερφόρτωση της εθνικής επικουρικότητας. Ως ζωτικό συμπληρωματικό στοιχείο, η λειτουργία σταθεροποίησης θα πρέπει να είναι δραστική σε περίπτωση μεγάλων κλυδωνισμών που πλήττουν ένα ή περισσότερα κράτη μέλη, όταν έχουν εξαντληθεί τα όρια άλλων μηχανισμών και εθνικών πολιτικών, με αποτέλεσμα να ελλοχεύουν μεγάλοι οικονομικοί κίνδυνοι τόσο για το ίδιο το κράτος μέλος όσο και για το σύνολο της ζώνης. Είναι σημαντικό να μην προκαλούν οι κλυδωνισμοί και οι σημαντικές οικονομικές υφέσεις βαθύτερες και ευρύτερες συνθήκες πίεσης. Με τη λειτουργία σταθεροποίησης, τέτοιου είδους καταστάσεις θα αποφεύγονται μέσα από τη δυνατότητα στήριξης των κρατών μελών που βρίσκονται υπό μεγάλη πίεση. Περισσότερο επαρκείς και αντικυκλικές δημοσιονομικές πολιτικές σε εθνικό επίπεδο θα συνεισφέρουν επίσης σε έναν περισσότερο συνεπή συνολικό δημοσιονομικό προσανατολισμό, με θετικές δευτερογενείς επιπτώσεις και σε άλλα κράτη μέλη. Επιπλέον, η λειτουργία σταθεροποίησης θα στηρίζει τα κράτη μέλη, όταν τα μέσα σταθεροποίησης σε εθνικό επίπεδο περιορίζονται, προτού όμως καταστεί αναγκαία η προσφυγή σε χρηματοδοτική ενίσχυση, με αποτέλεσμα τη δυνητική μείωση του κόστους προσαρμογής.

Αναμενόμενη προστιθέμενη αξία της Ένωσης (εκ των υστέρων) Η Ευρωπαϊκή Λειτουργία Σταθεροποίησης Επενδύσεων αναμένεται να σταθεροποιήσει τις επιλέξιμες δημόσιες επενδύσεις στα κράτη μέλη που αντιμετωπίζουν μεγάλο ασύμμετρο κλυδωνισμό, όταν η λειτουργία εθνικών αυτόματων σταθεροποιητών είναι ανεπαρκής, η εθνική δημοσιονομική πολιτική βρίσκεται αντιμέτωπη με έναν περίπλοκο συμβιβασμό ανάμεσα στη σταθεροποίηση και τη βιωσιμότητα, η νομισματική πολιτική είναι περιορισμένη και ο συντονισμός της δημοσιονομικής πολιτικής έχει φθάσει στα όριά του. Με τη στήριξη των δημόσιων επενδύσεων, το σύστημα θα μπορούσε, αφενός, να συμβάλλει στην αποτροπή σημαντικής υποχώρησης της μεσοπρόθεσμης και μακροπρόθεσμης ανάπτυξης, που είναι αποτέλεσμα προσαρμογής σε εθνικό επίπεδο, και, αφετέρου, να συνεισφέρει στα θιγόμενα κράτη μέλη, τα οποία δεν χρειάζεται να αιτηθούν χρηματοδοτική ενίσχυση ως αποτέλεσμα του κλυδωνισμού.

1.4.3. Διδάγματα από ανάλογες εμπειρίες του παρελθόντος

Είναι η πρώτη φορά που μια λειτουργία σταθεροποίησης εισάγεται στο πλαίσιο μεταρρυθμίσεων εμβάθυνσης της ΟΝΕ. Με την πρόσφατη χρηματοπιστωτική κρίση αποδείχτηκε η τρωτότητα των κρατών μελών, περιλαμβανομένων εκείνων με εκ των προτέρων υγιή δημόσια οικονομικά, σε μεγάλους οικονομικούς κλυδωνισμούς. Οι εν λόγω κλυδωνισμοί οδήγησαν σε σημαντική επιδείνωση της δημοσιονομικής θέσης των κρατών μελών και, σε πολλές περιπτώσεις, ανάγκασαν τα εν λόγω κράτη μέλη να αιτηθούν προγράμματα χρηματοδοτικής ενίσχυσης. Εντούτοις, μέχρι να υποβληθούν αιτήσεις για προγράμματα χρηματοδοτικής ενίσχυσης, το κόστος της οικονομικής προσαρμογής ήταν ήδη πολύ υψηλό και η προσαρμογή που

ακολούθησε είχε σημαντική επίπτωση στα ποσοστά μεσοπρόθεσμης και μακροπρόθεσμης ανάπτυξης. Η λειτουργία σταθεροποίησης θα αποσκοπεί στην αποφυγή της επανάληψης ενός τέτοιου σεναρίου σε περίπτωση μελλοντικής κρίσης.

1.4.4. Συμβατότητα και ενδεχόμενη συνέργεια με άλλα κατάλληλα μέσα

Το μέσο EISF σύμφωνα με τον προτεινόμενο κανονισμό είναι συνεπές με άλλα μέσα στο πλαίσιο της πολιτικής συνοχής. Το μέσο λειτουργεί συμπληρωματικά προς προγράμματα που στηρίζονται από την Ένωση, στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Ταμείου Περιφερειακής Ανάπτυξης, του Ταμείου Συνοχής, του Ευρωπαϊκού Κοινωνικού Ταμείου, του Ευρωπαϊκού Ταμείου Θάλασσας και Αλιείας και του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Αγροτικής Ανάπτυξης, τα οποία τα τελευταία χρόνια αντιπροσωπεύουν πάνω από το ήμισυ των συνολικών δημόσιων επενδύσεων, συμβάλλοντας σημαντικά στη διαδικασία ενίσχυσης της οικονομικής και κοινωνικής σύγκλισης των περιφερειών και χωρών σε ολόκληρη την ΕΕ. Από την άποψη αυτή, επισημαίνεται ότι έχει δημιουργηθεί στενότερη σύνδεση μεταξύ των προτεραιοτήτων του Ευρωπαϊκού Εξαμήνου και των προγραμμάτων που στηρίζονται από την Ένωση, στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Ταμείου Περιφερειακής Ανάπτυξης, του Ταμείου Συνοχής, του Ευρωπαϊκού Κοινωνικού Ταμείου, του Ευρωπαϊκού Ταμείου Θάλασσας και Αλιείας και του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Αγροτικής Ανάπτυξης, με την καθιέρωση εκ των προτέρων και μακροοικονομικών προϋποθέσεων μέσω του κανονισμού περί κοινών διατάξεων. Παρόμοιες προϋποθέσεις καθορίζουν την επιλεξιμότητα για στήριξη στο πλαίσιο του μέσου EISF. Επιπλέον, το μέσο EISF συμπληρώνει άλλα μέσα σε επίπεδο ΕΕ τα οποία μπορούν να συμβάλουν συγκεκριμένα στην απορρόφηση οικονομικών κλυδωνισμών σε εθνικό ή τοπικό επίπεδο, όπως το Ταμείο Αλληλεγγύης της Ευρωπαϊκής Ένωσης, το οποίο παρέχει χρηματοδοτική συνδρομή στα κράτη μέλη και τις περιφέρειες που έχουν πληγεί από σοβαρές καταστροφές· και το Ευρωπαϊκό Ταμείο Προσαρμογής στην Παγκοσμιοποίηση, το οποίο παρέχει στήριξη σε άτομα που χάνουν τη θέση εργασίας τους είτε εξαιτίας σημαντικών διαρθρωτικών αλλαγών στο παγκόσμιο εμπόριο, είτε εξαιτίας μιας παγκόσμιας οικονομικής και χρηματοπιστωτικής κρίσης.

1.5. Διάρκεια και δημοσιονομικές επιπτώσεις

περιορισμένης διάρκειας

με ισχύ από [HH/MM]ΕΕΕΕ έως [HH/MM]ΕΕΕΕ

Δημοσιονομικές επιπτώσεις από το ΕΕΕΕ έως το ΕΕΕΕ για πιστώσεις ανάληψης υποχρεώσεων και από το ΕΕΕΕ έως το ΕΕΕΕ για πιστώσεις πληρωμών.

απεριόριστης διάρκειας

Υλοποίηση με περίοδο έναρξης από την [20^η ημέρα] από τη δημοσίευση του κανονισμού στην Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Η πρόταση θα εφαρμόζεται μόνον εφόσον το δικαιούχο κράτος μέλος πληροί τα κριτήρια επιλεξιμότητας και ενεργοποίησης. Θα υλοποιείται όσο εκπληρώνεται η προϋπόθεση της διπλής συνθήκης.

1.6. Προβλεπόμενοι τρόποι διαχείρισης²⁴

Άμεση διαχείριση από την Επιτροπή

από τις υπηρεσίες της, συμπεριλαμβανομένου του προσωπικού της στις αντιπροσωπείες της Ένωσης

από τους εκτελεστικούς οργανισμούς

Επιμερισμένη διαχείριση με τα κράτη μέλη

Έμμεση διαχείριση με ανάθεση καθηκόντων εκτέλεσης του προϋπολογισμού:

σε τρίτες χώρες ή οργανισμούς που αυτές έχουν ορίσει

σε διεθνείς οργανισμούς και τις οργανώσεις τους (να προσδιοριστούν)

στην ΕΤΕπ και το Ευρωπαϊκό Ταμείο Επενδύσεων

στους οργανισμούς που αναφέρονται στα άρθρα 70 και 71 του δημοσιονομικού κανονισμού

σε οργανισμούς δημοσίου δικαίου

σε οργανισμούς που διέπονται από ιδιωτικό δίκαιο και έχουν αποστολή δημόσιας υπηρεσίας, στον βαθμό που παρέχουν επαρκείς οικονομικές εγγυήσεις

σε οργανισμούς που διέπονται από το ιδιωτικό δίκαιο κράτους μέλους, στους οποίους έχει ανατεθεί η εκτέλεση σύμπραξης δημόσιου και ιδιωτικού τομέα και οι οποίοι παρέχουν επαρκείς οικονομικές εγγυήσεις

σε πρόσωπα επιφορτισμένα με την εκτέλεση συγκεκριμένων δράσεων στην ΚΕΠΠΑ βάσει του τίτλου V της ΣΕΕ και τα οποία προσδιορίζονται στην αντίστοιχη βασική πράξη

Αν αναφέρονται περισσότεροι του ενός τρόποι διαχείρισης, να διευκρινιστούν στο τμήμα «Παρατηρήσεις».

²⁴ Οι λεπτομέρειες σχετικά με τους τρόπους διαχείρισης, καθώς και οι παραπομπές στον δημοσιονομικό κανονισμό είναι διαθέσιμες στον δικτυακό τόπο BudgWeb: <https://myintracomm.ec.europa.eu/budgweb/EN/man/budgmanag/Pages/budgmanag.aspx>

2. ΜΕΤΡΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ

2.1. Κανόνες παρακολούθησης και υποβολής εκθέσεων

Να προσδιοριστούν η συχνότητα και οι όροι.

Κατόπιν αιτήματος από το κράτος μέλος, η Επιτροπή θα αξιολογεί κατά πόσον το οικείο κράτος μέλος πληροί τα κριτήρια ενεργοποίησης και επιλεξιμότητας, ώστε να έχει το δικαίωμα να επωφεληθεί από τη λειτουργία σταθεροποίησης. Επιπροσθέτως, κατά το έτος που έπεται της εκταμίευσης του δανείου EISF, η Επιτροπή εξετάζει κατά πόσον το οικείο κράτος μέλος έχει τηρήσει την προϋπόθεση της διοχέτευσης των δανείων σε επιλέξιμες δημόσιες επενδύσεις και της διατήρησης του ίδιου επιπέδου δημοσίων επενδύσεων σε σύγκριση με το μέσο επίπεδο των δημοσίων επενδύσεων κατά την προηγούμενη πενταετία. Εντούτοις, η Επιτροπή μπορεί να καταλήξει στο συμπέρασμα ότι το επίπεδο δημοσίων επενδύσεων που θα έπρεπε να διατηρήσει το κράτος μέλος δεν είναι βιώσιμο, στην οποία περίπτωση προσδιορίζει το επίπεδο δημοσίων επενδύσεων που πρέπει να διατηρηθεί.

Για τον υπολογισμό των συνεισφορών στο Ταμείο Στήριξης της Σταθεροποίησης, η ΕΚΤ υποχρεούται να αναφέρει στην Επιτροπή, έως τις 30 Απριλίου δεδομένου έτους, το ποσό του νομισματικού εισοδήματος που κατανέμεται στις εθνικές κεντρικές τράπεζες, σύμφωνα με το άρθρο 32 του πρωτοκόλλου αριθ. 4 για το καταστατικό του Ευρωπαϊκού Συστήματος Κεντρικών Τραπεζών και της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας αναφορικά με τα κράτη μέλη της ζώνης του ευρώ.

Όσον αφορά κράτη μέλη εκτός ζώνης ευρώ, οι συνεισφορές τους στο Ταμείο Στήριξης της Σταθεροποίησης υπολογίζονται βάσει του ίδιου κριτηρίου αναφοράς (νομισματικό εισόδημα του Ευρωσυστήματος), αλλά υπόκεινται σε ειδική κλείδα υπολογισμού.

Εντός δύο ετών από την έναρξη ισχύος του κανονισμού και, ακολούθως, ανά πέντε έτη, η Επιτροπή εξετάζει την ποιότητα των συστημάτων και πρακτικών διαχείρισης των δημοσίων επενδύσεων στα κράτη μέλη. Καταρτίζει έκθεση η οποία περιλαμβάνει ποιοτική αξιολόγηση και βαθμολογία βάσει ενός συνόλου δεικτών. Εφόσον είναι αναγκαίο, παρέχει επίσης συστάσεις για τη βελτίωση της ποιότητας των συστημάτων και πρακτικών διαχείρισης των δημοσίων επενδύσεων. Η έκθεση της Επιτροπής δημοσιοποιείται.

Η Επιτροπή επανεξετάζει και υποβάλλει έκθεση σχετικά με την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού ανά πενταετία. Η εν λόγω έκθεση αποστέλλεται στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο και την Ευρωμαδά. Βάσει των αποτελεσμάτων της έκθεσης, όταν κρίνεται σκόπιμο, η Επιτροπή συνοδεύει την έκθεση με πρόταση για την τροποποίηση του παρόντος κανονισμού.

2.2. Σύστημα διαχείρισης και ελέγχου

2.2.1. Αιτιολόγηση των τρόπων διαχείρισης, των μηχανισμών εκτέλεσης της χρηματοδότησης, των όρων πληρωμής και της προτεινόμενης στρατηγικής ελέγχου

Το άρθρο 16 του κανονισμού παρέχει το δικαίωμα στο Ευρωπαϊκό Ελεγκτικό Συνέδριο να διενεργεί στο οικείο κράτος μέλος οιοσδήποτε δημοσιονομικούς ή λογιστικούς ελέγχους κρίνει αναγκαίους για τη διαχείριση της στήριξης από την EISF. Η Επιτροπή, συμπεριλαμβανομένης της Ευρωπαϊκής Υπηρεσίας

Καταπολέμησης της Απάτης, έχει το δικαίωμα να αποστέλλει υπαλλήλους της ή δεόντως εξουσιοδοτημένους αντιπροσώπους για τη διενέργεια τεχνικών ή δημοσιονομικών ή άλλων ελέγχων που κρίνει αναγκαίους στο οικείο κράτος μέλος οι οποίοι αφορούν τη στήριξη από την EISF.

Όσον αφορά τη δανειοδοτική συνιστώσα του συστήματος, η Επιτροπή αποφασίζει σχετικά με τους όρους του δανείου (ήτοι ποσό, μέση ληκτότητα, τύπος τιμολόγησης, περίοδος διαθεσιμότητας του δανείου, ύψος επιδότησης επιτοκίου και άλλους λεπτομερείς κανόνες που είναι αναγκαίοι για την υλοποίηση της στήριξης). Τα έξοδα στα οποία υποβάλλεται η Ένωση για τη σύναψη και την εκτέλεση κάθε πράξης επιβαρύνουν το κράτος μέλος που λαμβάνει το δάνειο στο πλαίσιο της EISF. Η Επιτροπή θα λάβει τα αναγκαία μέτρα για τη διαχείριση των δανείων από κοινού με την ΕΚΤ. Το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος θα ανοίξει ειδικό λογαριασμό στην εθνική κεντρική τράπεζά του, για τη διαχείριση της λαμβανόμενης στήριξης από την EISF. Θα καταθέτει το οφειλόμενο, βάσει του δανείου EISF, κεφάλαιο και τόκους σε λογαριασμό στην ΕΚΤ, 14 εργάσιμες ημέρες TARGET2 πριν από την αντίστοιχη προθεσμία εξόφλησης.

Όσον αφορά τη διαχείριση του Ταμείου Στήριξης της Σταθεροποίησης για την επιδότηση επιτοκίου, το άρθρο 19 του κανονισμού προβλέπει ότι η Επιτροπή θα ακολουθεί συνετή και ασφαλή επενδυτική στρατηγική, σύμφωνα με την αρχή της χρηστής δημοσιονομικής διαχείρισης και με βάση κατάλληλους κανόνες προληπτικής εποπτείας. Η Επιτροπή θα επενδύει τα ποσά που τηρούνται στο Ταμείο Στήριξης της Σταθεροποίησης σε ταμειακά διαθέσιμα και ταμειακά ισοδύναμα μέσω χρηματαγοράς, χρεωστικούς και πιστωτικούς τίτλους, όπως προθεσμιακές καταθέσεις, ομόλογα, γραμμάτια, υποχρεώσεις ή τίτλους εξασφαλισμένους με περιουσιακά στοιχεία, μεταξύ άλλων με τοκομερίδια κυμαινόμενου ή μηδενικού επιτοκίου, καθώς και τίτλους που συνδέονται με ορισμένο δείκτη. Οι επενδύσεις θα διαφοροποιούνται επαρκώς από τομεακή, γεωγραφική και αναλογική άποψη. Η απόδοση των επενδύσεων αυτών θα είναι προς όφελος του Ταμείου Στήριξης της Σταθεροποίησης.

Η χρηματοδότηση του Ταμείου Στήριξης της Σταθεροποίησης θα βασίζεται σε συνεισφορές από κράτη μέλη, αποδόσεις επενδεδυμένων πόρων του Ταμείου Στήριξης της Σταθεροποίησης και αποπληρωμές από κράτη μέλη, σύμφωνα με το άρθρο 5 παράγραφος 2 στοιχείο β) του κανονισμού.

2.2.2. *Πληροφορίες σχετικά με τους κινδύνους που έχουν εντοπιστεί και τα συστήματα εσωτερικού ελέγχου που έχουν δημιουργηθεί για τον μετριασμό τους*

Τα δάνεια EISF που χορηγούνται σε κράτη μέλη καλύπτονται από εγγύηση του προϋπολογισμού της ΕΕ και ενέχουν χρηματοοικονομικό κίνδυνο. Το ανώτατο ύψος, σε κεφάλαιο, των δανείων που μπορούν να χορηγηθούν στα κράτη μέλη βάσει του παρόντος κανονισμού περιορίζεται σε 30 δισ. EUR. Ο προϋπολογισμός της ΕΕ περιλαμβάνει τις αναγκαίες διατάξεις για την πρόληψη του χρηματοοικονομικού κινδύνου που συνδέεται με τα εν λόγω δάνεια.

Το Ταμείο Στήριξης της Σταθεροποίησης δεν λαμβάνει πόρους από τον προϋπολογισμό της ΕΕ για τις επιδοτήσεις επιτοκίου.

2.2.3. *Εκτίμηση και αιτιολόγηση της οικονομικής αποδοτικότητας των ελέγχων (λόγος του κόστους του ελέγχου ÷ της αξίας των σχετικών κονδυλίων που αποτελούν αντικείμενο*

διαχείρισης) και αξιολόγηση του εκτιμώμενου επιπέδου κινδύνου σφάλματος (κατά την πληρωμή και κατά το κλείσιμο)

Η Επιτροπή επαληθεύει, ένα έτος μετά την εκταμίευση δανειοδοτικής στήριξης βάσει του μέσου, κατά πόσον το δικαιούχο κράτος μέλος έχει επενδύσει σε επιλέξιμες δημόσιες επενδύσεις που αντιστοιχούν τουλάχιστον στο ποσό του δανείου και έχει διατηρήσει το ίδιο επίπεδο δημόσιων επενδύσεων, σε σύγκριση με το μέσο επίπεδο των δημόσιων επενδύσεων του κατά την προηγούμενη πενταετία, εκτός εάν η Επιτροπή έχει κρίνει το εν λόγω επίπεδο μη βιώσιμο. Σε περίπτωση που το εν λόγω κριτήριο δεν έχει τηρηθεί, εκδίδεται απόφαση με την οποία ζητείται η πρόωρη αποπληρωμή του δανείου (πλήρης ή μερική) και δεν καταβάλλεται η επιδότηση επιτοκίου. Σκοπός του εν λόγω διορθωτικού μηχανισμού είναι να διασφαλίζεται ότι ο προϋπολογισμός της Ένωσης δεν επιβαρύνεται με ενδεχόμενες υποχρεώσεις ως αποτέλεσμα μη επιλέξιμων επενδύσεων.

2.3. Μέτρα για την πρόληψη περιπτώσεων απάτης και παρατυπίας

Να προσδιοριστούν τα ισχύοντα ή τα προβλεπόμενα μέτρα πρόληψης και προστασίας, π.χ. στη στρατηγική για την καταπολέμηση της απάτης.

Το Ευρωπαϊκό Ελεγκτικό Συνέδριο έχει το δικαίωμα να διενεργεί στο οικείο κράτος μέλος οιοσδήποτε δημοσιονομικούς ή λογιστικούς ελέγχους κρίνει αναγκαίους για τη διαχείριση της στήριξης από την EISF.

Η Επιτροπή, συμπεριλαμβανομένης της Ευρωπαϊκής Υπηρεσίας Καταπολέμησης της Απάτης, θα έχει το δικαίωμα να αποστέλλει υπαλλήλους της ή δεόντως εξουσιοδοτημένους αντιπροσώπους για τη διενέργεια τεχνικών ή δημοσιονομικών ή άλλων ελέγχων που κρίνει αναγκαίους στο οικείο κράτος μέλος οι οποίοι αφορούν τη στήριξη από την EISF.

3. ΕΚΤΙΜΩΜΕΝΕΣ ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΕΣ ΕΠΙΠΤΩΣΕΙΣ ΤΗΣ ΠΡΟΤΑΣΗΣ/ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑΣ

3.1. Τομέας του πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου και νέες γραμμές δαπανών του προϋπολογισμού που προτείνονται

Τομέας του πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου	Γραμμή του προϋπολογισμού	Είδος δαπάνης	Συμμετοχή			
			χωρών ΕΖΕΣ ²⁶	υποψηφίων για ένταξη χωρών ²⁷	τρίτων χωρών	κατά την έννοια του άρθρου [21 παράγραφος 2 στοιχείο β)] του δημοσιονομικού κανονισμού
	Αριθμός 2 Τομέας Συνοχή και αξίες	ΔΠ/ΜΔΠ 25				
		ΜΔΠ	ΟΧΙ	ΟΧΙ	ΟΧΙ	ΝΑΙ

²⁵ ΔΠ = Διαχωριζόμενες πιστώσεις / ΜΔΠ = Μη διαχωριζόμενες πιστώσεις.

²⁶ ΕΖΕΣ: Ευρωπαϊκή Ζώνη Ελεύθερων Συναλλαγών.

²⁷ Υποψήφιες χώρες και, κατά περίπτωση, δυνάμει υποψήφιες χώρες ή οντότητες των Δυτικών Βαλκανίων.

3.2. Εκτιμώμενες επιπτώσεις στις δαπάνες

3.2.1. Συνοπτική παρουσίαση των εκτιμώμενων επιπτώσεων στις δαπάνες

σε εκατ. EUR (με τρία δεκαδικά ψηφία)

Τομέας του πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου	<...>	Τομέας 2 Συνοχή και αξίες
---	-------	---------------------------

			2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	Μετά το 2027	ΣΥΝΟΛΟ
Επιχειρησιακές πιστώσεις (κατανεμημένες σύμφωνα με τις γραμμές του προϋπολογισμού στο σημείο 3.1)	Αναλήψεις υποχρεώσεων	(1)									
	Πληρωμές	(2)									
Πιστώσεις διοικητικού χαρακτήρα χρηματοδοτούμενες από το κονδύλιο του προγράμματος ²⁸	Αναλήψεις υποχρεώσεων = Πληρωμές	(3)									
ΣΥΝΟΛΟ πιστώσεων για το χρηματοδοτικό κονδύλιο του προγράμματος	Αναλήψεις υποχρεώσεων	= 1+3									
	Πληρωμές	= 2+3									

Τομέας του πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου	7	«Διοικητικές δαπάνες»
---	---	-----------------------

²⁸ Τεχνική και/ή διοικητική βοήθεια και δαπάνες στήριξης της εφαρμογής προγραμμάτων και/ή δράσεων της ΕΕ (πρώην γραμμές «ΒΑ»), έμμεση έρευνα, άμεση έρευνα.

σε εκατ. EUR (με τρία δεκαδικά ψηφία)

		2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	Μετά το 2027	ΣΥΝΟΛΟ
Ανθρώπινοι πόροι		0,715	0,715	0,715	0,715	0,715	0,858	0,858		5 291
Άλλες διοικητικές δαπάνες										
ΣΥΝΟΛΟ πιστώσεων του ΤΟΜΕΑ 7 του πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου	(Σύνολο αναλήψεων υποχρεώσεων = Σύνολο πληρωμών)	0,715	0,715	0,715	0,715	0,715	0,858	0,858		5 291

σε εκατ. EUR (με τρία δεκαδικά ψηφία)

		2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	Μετά το 2027	ΣΥΝΟΛΟ
ΣΥΝΟΛΟ πιστώσεων μεταξύ ΤΟΜΕΩΝ του πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου	Αναλήψεις υποχρεώσεων	0,715	0,715	0,715	0,715	0,715	0,858	0,858		5 291
	Πληρωμές	0,715	0,715	0,715	0,715	0,715	0,858	0,858		5 291

3.2.2. Συνοπτική παρουσίαση των εκτιμώμενων επιπτώσεων στις πιστώσεις διοικητικού χαρακτήρα

Η πρόταση/πρωτοβουλία δεν συνεπάγεται τη χρησιμοποίηση πιστώσεων διοικητικού χαρακτήρα

Η πρόταση/πρωτοβουλία συνεπάγεται τη χρησιμοποίηση πιστώσεων διοικητικού χαρακτήρα, όπως εξηγείται κατωτέρω:

σε εκατ. EUR (με τρία δεκαδικά ψηφία)

Έτη	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	ΣΥΝΟΛΟ
-----	------	------	------	------	------	------	------	--------

ΤΟΜΕΑΣ 7 του πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου								
Ανθρώπινοι πόροι	0,715	0,715	0,715	0,715	0,715	0,858	0,858	5 291
Άλλες διοικητικές δαπάνες								
Μερικό σύνολο του ΤΟΜΕΑ 7 του πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου	0,715	0,715	0,715	0,715	0,715	0,858	0,858	5 291

εκτός του ΤΟΜΕΑ 7²⁹ του πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου								
Ανθρώπινοι πόροι								
Άλλες δαπάνες διοικητικού χαρακτήρα								
Μερικό σύνολο εκτός του ΤΟΜΕΑ 7 του πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου								

ΣΥΝΟΛΟ	0,715	0,715	0,715	0,715	0,715	0,858	0,858	5 291
---------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------

Οι απαιτούμενες πιστώσεις για ανθρώπινους πόρους και άλλες δαπάνες διοικητικού χαρακτήρα θα καλυφθούν από τις πιστώσεις της ΓΔ που έχουν ήδη διατεθεί για τη διαχείριση της δράσης και/ή έχουν ανακατανεμηθεί στο εσωτερικό της ΓΔ και οι οποίες θα συμπληρωθούν, εάν χρειαστεί, με πρόσθετα κονδύλια που ενδέχεται να χορηγηθούν στην αρμόδια για τη διαχείριση ΓΔ στο πλαίσιο της ετήσιας διαδικασίας κατανομής και λαμβανομένων υπόψη των υφιστάμενων δημοσιονομικών περιορισμών.

3.2.2.1. Εκτιμώμενες ανάγκες σε ανθρώπινους πόρους—

Η πρόταση/πρωτοβουλία δεν συνεπάγεται τη χρησιμοποίηση ανθρώπινων πόρων

²⁹ Τεχνική και/ή διοικητική βοήθεια και δαπάνες στήριξης της εφαρμογής προγραμμάτων και/ή δράσεων της ΕΕ (πρώην γραμμές «ΒΑ»), έμμεση έρευνα, άμεση έρευνα.

Χ□ Η πρόταση/πρωτοβουλία συνεπάγεται τη χρησιμοποίηση ανθρώπινων πόρων, όπως εξηγείται κατωτέρω:

Εκτίμηση η οποία πρέπει να εκφράζεται σε μονάδες ισοδυνάμων πλήρους απασχόλησης

Έτη	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027
• Θέσεις απασχόλησης του πίνακα προσωπικού (θέσεις μόνιμων και έκτακτων υπαλλήλων)							
Έδρα και αντιπροσωπείες της Επιτροπής	5	5	5	5	5	6	6
Αντιπροσωπείες							
Έρευνα							
• Εξωτερικό προσωπικό (σε μονάδα ισοδύναμου πλήρους απασχόλησης: ΠΠΑ) - AC, AL, END, INT και JED ³⁰ TOMEAS 7							
Χρηματοδοτούμεν ο από τον TOMEA 7 του πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου	- στην έδρα						
	- σε αντιπροσωπείες						
Χρηματοδοτούμεν ο από το κονδύλιο του προγράμματος 31	- στην έδρα						
	- σε αντιπροσωπείες						
Έρευνα							
Άλλα (να προσδιοριστούν)							
ΣΥΝΟΛΟ	5	5	5	5	5	6	6

Οι ανάγκες σε ανθρώπινους πόρους θα καλυφθούν από το προσωπικό της ΓΔ που έχει ήδη διατεθεί για τη διαχείριση της δράσης και/ή έχει ανακατανεμηθεί στο εσωτερικό της ΓΔ και το οποίο θα συμπληρωθεί, εάν χρειαστεί, από πρόσθετους πόρους που μπορεί να διατεθούν στην αρμόδια για τη διαχείριση ΓΔ στο πλαίσιο της ετήσιας διαδικασίας κατανομής και λαμβανομένων υπόψη των υφιστάμενων δημοσιονομικών περιορισμών.

Περιγραφή των προς εκτέλεση καθηκόντων:

Μόνιμοι και έκτακτοι υπάλληλοι	
Εξωτερικό προσωπικό	

³⁰ AC = Συμβασιούχος υπάλληλος· AL = Τοπικός υπάλληλος· END = Αποσπασμένος εθνικός εμπειρογνώμονας· INT = Προσωρινό προσωπικό· JPD = Νέος επαγγελματίας σε αντιπροσωπεία της ΕΕ.

³¹ Επιμέρους ανώτατο όριο εξωτερικού προσωπικού που καλύπτεται από επιχειρησιακές πιστώσεις (πρώην γραμμές «BA»).

3.2.3. Συμμετοχή τρίτων στη χρηματοδότηση

Η πρόταση/πρωτοβουλία:

- δεν προβλέπει συγχρηματοδότηση από τρίτους.
 προβλέπει τη συγχρηματοδότηση από τρίτους που εκτιμάται κατωτέρω:-

Πιστώσεις σε εκατ. EUR (με τρία δεκαδικά ψηφία)

Έτη	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	ΣΥΝΟΛΟ
Προσδιορισμός του φορέα συγχρηματοδότησης								
ΣΥΝΟΛΟ συγχρηματοδοτούμενων πιστώσεων								

3.3. Εκτιμώμενες επιπτώσεις στα έσοδα

- Η πρόταση/πρωτοβουλία δεν έχει δημοσιονομικές επιπτώσεις στα έσοδα.
 Η πρόταση/πρωτοβουλία έχει τις δημοσιονομικές επιπτώσεις που περιγράφονται κατωτέρω:
 στους ιδίους πόρους
 στα διάφορα έσοδα

Να αναφερθεί αν τα έσοδα προορίζονται για γραμμές δαπανών X
σε εκατ. EUR (με τρία δεκαδικά ψηφία)

Γραμμή εσόδων του προϋπολογισμού:	Επιπτώσεις της πρότασης/πρωτοβουλίας ³²						
	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027
Άρθρο: X αναγκαία γραμμή pm							

Ως προς τα έσοδα για ειδικό προορισμό, να προσδιοριστούν οι γραμμές δαπανών του προϋπολογισμού που επηρεάζονται.

Άλλες παρατηρήσεις (π.χ. μέθοδος/τύπος για τον υπολογισμό των επιπτώσεων στα έσοδα ή τυχόν άλλες πληροφορίες).

Μπορεί να υπάρχουν εσωτερικά έσοδα με ειδικό προορισμό από τη διαχείριση περιουσιακών στοιχείων του Ταμείου Στήριξης της Σταθεροποίησης.

³² Όσον αφορά τους παραδοσιακούς ιδίους πόρους (δασμούς, εισφορές ζάχαρης), τα αναγραφόμενα ποσά πρέπει να είναι καθαρά ποσά, δηλ. τα ακαθάριστα ποσά μετά την αφαίρεση του 20 % για έξοδα εισπραξής.